

בבית משפט השלום
בתל אביב

ת"א 05-19-32058
בפני כב' השופט רונן אילן
קבוע ליום 15.1.2020 בשעה 09:00

הנתבעים:

1. וולטר צבי סוריאנו, ת"ז 15505761
2. אילן בומבך ת.ז. 022213631

שניהם ע"י ב"כ עוה"ד אילן בומבך ואח'
מרח' ויצמן 2, תל-אביב 64239
טל': 03-6932090, פקס': 03-6932091

- נ ג ד -

הנתבעים:

1. רביב דרוקר, ת"ז 027896067

ע"י ב"כ עוה"ד פישר, בכר, חן, וול, אוריון ושות'
מרח' דניאל פריש 3, תל-אביב
טל': 03-6944249, פקס': 03-6944211

2. העין השביעית עיתונות עצמאית, חוקרת וחופשית, ע"ר 580605244
3. שוקי טאוסג, עורך ראשי ת.ז. 033081308
4. אורן פרסיקו ת.ז. 033112681

כולם ע"י ב"כ עוה"ד אלעד מן
מן-ברק עורכי דין ונוטריון
מרח' מנחם בגין 7, רמת גן 5268102
טל': 03-6114485, פקס': 03-6114486

כתב הגנה ובקשה לסילוק על הסף מטעמים של הנתבעים 2-4

"למצוא בכל דבר מגם – יש בזה טעם לפגם"

ויליאם שייקספיר, (Much Ado About Nothing) מהומה רבה על לא דבר

כללי

1. בהמשך להגשת כתב התביעה וכתב התביעה המתוקן בתיק זה שהומצא לנתבעים באמצעות בא כוחם ביום 6.6.2019, ובהמשך להגשת כתב הגנתו של הנתבע 1 וכתבי טענות נוספים, מתכבדים הנתבעים 2-4 להגיש כתב הגנה זה מטעמים.
2. בצמוד לכתב ההגנה מוגשת גם בקשה לסילוק על הסף של התביעה, כמפורט להלן, הכוללת גם סעד חילופי הנוגע לעיכוב הדיון דכאן מחמת הליך אחר תלוי ועומד.
3. הנתבעים 2-4 יהיו מיוצגים על ידי בא כוחם כאמור בכותרת, וכתובתו כאמור שם, תהיה הכתובת להמצאת כתבי בי-דין בהליך זה.

4. הנתבעים 2-4 שומרים לעצמם את הזכות להגיש תביעה מטעמם בעניינים נשוא כתב הגנה זה וכן שומרים לעצמם כל טענת קיזוז גם בקשר לטענות המופיעות בכתב התביעה המתוקן בתיק זה ובכל הנוגע לאמור בכתב הגנה זה.
5. אין בטענות כתב הגנה זה כדי להעביר את נטל ההוכחה לנתבעים 2-4, במקום בו אלמלא נטענה בו הטענה, היה מוטל נטל זה על התובעים.
6. כל עובדה, פרט, מסמך, טענה ותביעה בהן לא הודח הנתבע בכתב זה באופן מפורש, מוכחשים בזאת על ידי הנתבעים 2-4.
7. כל האמור בכתב הגנה זה, נאמר במצטבר או בהשלמה, הכול לפי הדבק הדברים והקשרם.
8. לצורך הנוחות והדיוק, יכונה התובע 1 לחלן בכתב הגנה זה גם "סוריאנו", התובע 2 "בומבד", הנתבע 1 "דרוקר", הנתבעת 2 "העין השביעית" ו/או "האתר", הנתבע 3 "טאוסייג" והנתבע 4 "פרסיקו".
9. למען הסר ספק, ככל שלא נאמר אחרת במפורש, ההדגשות וההערות הנכללות במובאות ובציטוטים שלהלן, אינן במקור והוספו על ידי הח"מ. עוד ולמען הסר ספק, כל קישור לרשת האינטרנט, המצורף לכתב טענות זה, יש לראות בו כנספח בלתי נפרד ממנו וכחומר המוגש בצמוד לו לבית המשפט הנכבד.

הצדדים

10. התובע הוא איש עסקים אמיד שמקום מושבו בבריטניה. ככל הידוע לנתבעים וכעולה ממידע שנחשף לאורך השנים ואף מפרסומים וכתבי טענות שהוגשו בעניינו של התובע 1 ובין השאר גם על ידו עצמו, מדובר באיש עסקים בינלאומי העוסק בין השאר, בתחומי האבטחה, המודיעין, הנדליין, הסחר הצבאי, האמרגנות ועוד. סוריאנו קשור למספר חברות הרשומות באנגליה ובארה"ב, בראשן חברת הביטחון והמודיעין USG. סוריאנו מוצג בתקשורת כאיש סודו ומקורבו של ראש הממשלה בנימין נתניהו, ובא-כוחו בומבד הציגו כידידו של ראש הממשלה נתניהו. תצהיר של אדם בשם דורון סטמפלר שהוגש במסגרת ההליך המשפטי הראשון, המנוהל בין סוריאנו לדרוקר, אף טען כי סוריאנו ניסה להשתמש בקרבה זו לצרכים עסקיים.
11. סוריאנו עמד במרכזן של מספר רב של כתבות ותחקירים בארץ ובעולם, הנוגעות לפרשה הנטענת של האזנות לקציני משטרה ולפרשיות נוספות שאירעו קודם לכן ומאוחר יותר.¹

¹ לפרסומים שונים הנוגעים לסוריאנו, ראו בקישורים הבאים (מבלי שמדובר ברשימה סגורה או ממצה):

<https://www.globes.co.il/news/article.aspx?did=1001223449>

<https://news.walla.co.il/item/3135104>

<https://www.maariv.co.il/journalists/Article-624499>

<https://www.youtube.com/watch?v=28na1IDiG4>

<https://www.bhol.co.il/news/893494>

הפרסומים שהובאו בהפניות להערות שוליים מהווים רשימה חלקית בלבד ומהם עולה תמונה ברורה לפיה סוריאנו הוא דמות ציבורית שעיתונאים בארה"ב, אירופה וישראל מגלים בה עניין, וכותבים על אודותיה. על אף זאת, בחר סוריאנו מסיבותיו שלו שיובהרו בהמשך כתב הגנה זה, שלא לתבוע אותם, אלא להתמקד ב"טרף קל" ובמסע התביעות נגד עיתונאים עצמאיים וכלי תקשורת קטנים.

12. נציין כי על פי רישומי מרשם האוכלוסין, כתובתו הרשומה האחרונה שעודכנה במרשם היא רח' מעלה דפנה 133, דירה 8, ירושלים.

13. התובע 2 הוא עורך דין ותיק אשר שימש בתפקיד בכיר גם בלשכת עורכי הדין, הוא בא כוחו של הנתבע 1, מגדיר אותו "ידיד אישי" ומקיים איתו קשר הדוק במיוחד, יחד עם עוד בני משפחה אחרים שלו.

<https://www.israelhayom.co.il/article/535145>
<https://www.20il.co.il/%D7%A0%D7%AA%D7%A0%D7%99%D7%94%D7%95-%D7%9C%D7%90-%D7%94%D7%A4%D7%A2%D7%9C%D7%AA%D7%99-%D7%90%D7%99%D7%A9-%D7%A0%D7%99%D7%A1%D7%99%D7%95%D7%9F-%D7%9E%D7%92%D7%95%D7%97%D7%9A-%D7%9C%D7%A7%D7%A9/>

בפרשה הקשורה לכוכב הכדורגל דיגו ארמנדו מרדונה :
https://www.lepoint.fr/monde/intelligence-economique-l-etrange-m-soriano-07-02-2019-2292168_24.php

בפרשה הקשורה לזימונו של סוריאנו להגיע לעדות בוועדת המודיעין של הסנאט החוקרת את פרשת המעורבות הרוסית בבחירות בארה"ב :

<https://www.politico.com/story/2019/06/05/senate-intelligence-committee-british-security-consultant-1353675>
<https://www.timesofisrael.com/report-us-senate-asks-to-interview-israeli-brit-in-connection-with-russia-probe/>
<https://www.thedailybeast.com/senate-intelligence-committee-seeks-closed-door-interview-with-british-security-consultant-walter-soriano>
https://www.lepoint.fr/monde/etats-unis-un-agent-israelien-vise-par-l-enquete-sur-l-ingerence-russe-21-06-2019-2320214_24.php
<https://www.telegraph.co.uk/news/2019/07/22/russian-oligarchs-britain-scrutinised-us-investigation-election/>

<https://www.maariv.co.il/news/world/Article-702439>
<https://www.israeldefense.co.il/he/node/38953>

פרסומים אחרים נוגעים לקשריו הנטענים של סוריאנו עם ממשל פוטין :
<https://trump-russia.com/2019/06/07/walter-soriano-the-security-consultant-for-russian-oligarchs-and-diego-maradona/>

<https://forensicnews.net/2019/07/14/walter-soriano-the-covert-operative-for-russian-and-israeli-elite/>
<https://www.inquisitr.com/5531083/walter-soriano-vladimir-putin-ties-report/>

בפרשת מכירת המסוקים לצבא גיאורגיה :
<https://www.themarket.com/law/premium-1.7659325>

בפרשת הבדיקה המשטרתית אם ניתנו הטבות לחברה מקסיקנית מכספי ציבור :
<https://13news.co.il/item/news/politics/state-policy/netanyahu-soriano-297573/>
<https://www.kan.org.il/item/?itemid=55140>
<https://www.kan.org.il/item/?itemid=55190>
<https://www.maariv.co.il/news/politics/Article-707656>

14. הנתבע 1 הוא עיתונאי ופובליציסט ותיק, מבכירי העיתונאים והפרשנים בישראל.
15. הנתבעת 2 היא עמותת רשומה אשר מפעילה, בין היתר, ומאז שנת 2015, אתר אינטרנט עיתונאי מוכר ומוערך בשם "העין השביעית", בכתובת: www.the7eye.org.il
16. "העין השביעית" נוסדה ככתב-עת ב-1996 על-ידי כמה מבכירי העיתונאים והחוקרים בישראל. במהלך השנים פורסמו בה כתבות ומאמרים פרי עטם של העיתונאים והחוקרים המובילים בישראל, וגם כאתר אינטרנט נמנים על כותביה עיתונאים וחוקרי תקשורת מהמוערכים בישראל.
17. האתר עלה לרשת ב-3 במרץ 2008 כגלגולו המקוון של כתב-העת "העין השביעית", שראה אור בין ינואר 1996 לינואר 2008. כתב-העת המודפס יצא לאור מתחילתו בחסות ובמימון המכון הישראלי לדמוקרטיה. גם אתר "העין השביעית" הוקם ופעל מתחילתו בחסות ובמימון המכון הישראלי לדמוקרטיה. בשנים 2010–2012 השתתף במימון האתר בית-הספר לתקשורת של המסלול האקדמי, המכללה למינהל. ב-1.4.2015 עבר האתר להיות מופעל על-ידי עמותת "העין השביעית – עיתונות עצמאית, חוקרת וחופשית", היא הנתבעת 2.
18. אתר "העין השביעית" הוא הזירה היחידה בישראל המוקדשת לביקורת על התקשורת. מאז 1996, תחילה ככתב-עת מודפס ומ-2008 כאתר אינטרנט, עוקבת מערכת "העין השביעית" אחרי העיתונות והמדיה במטרה לשמש כתובת עבור העיתונאי המעוניין בתקשורת עצמאית, חופשית וחוקרת; ולהיות מורה נבוכים לאזרח המעוניין לצרוך תקשורת באופן מושכל, לחוקר התקשורת ולסטודנט.
19. "העין השביעית" היא זירה בלתי תלויה, ללא קשרים או מחויבות כלשהי לגופים שאותם היא מסקרת, ללא מורא וללא משוא פנים. "העין השביעית" פועלת בזכות קוראיה ותמיכות ציבוריות, וקיומה מתאפשר באמצעות תרומות ועבודת המערכת.
20. "העין השביעית" תופסת הן את הביקורת והן את התקשורת במובנם הרחב. תקשורת אינה רק אוסף פרסומים, אלא זירה מרכזית המקשרת את תחומי החיים והחברה השונים ומעצבת אותם, מסביבה ועד פוליטיקה, מבריאות ועד כלכלה, מתרבות ועד ביטחון. "העין השביעית" עוסקת בנושאים אלו, מהזווית התקשורתית, וכשהדבר נצרך מרחיבה את מנדט העיסוק שלה גם מעבר לזווית זו.
21. "העין השביעית" מעלה על נס הנגשה של מסמכי מקור הנחשפים במסגרת הברור העיתונאי, מתוך תפיסה שלפיה המידע שמגיע לידינו אינו רק שלנו, אלא של כלל הציבור – לרבות חוקרים ועיתונאים מכלי תקשורת אחרים. במסגרת מדור "הגנזך" ובשיתוף עמותת "הצלחה" מציעה העמותה לציבור מסד נתונים יחיד מסוגו של מסמכים ראשוניים בתחום התקשורת, בהם כאלו שנחשפו על-ידי "העין השביעית" באופן בלעדי. כך גם מונגשים לציבור במסגרת דיווח על

הליכים משפטיים, מסמכי המקור העיקריים (כתבי תביעה, הגנה ותשובה ובקשות מהותיות המוגשות בהליך והתשובות להם, עתירות ותשובות להן וכו' וכן החלטות שיפוטיות ופסקי דין) הנוגעים להליך, בצד הסיקור העיתונאי שלהם.

22. הנתבע 3 הוא עיתונאי ב-17 השנים האחרונות, ומשמש כעורך הראשי של אתר ה"עין השביעית".

23. הנתבע 4 הוא עיתונאי ב-22 השנים האחרונות, כתב של "העין השביעית" מאז 2007 ומועסק על ידיה.

הסיקור של ענייני משפט הנוגעים לעיתונאים, לעיתונות ולחופש ביטוי ועיתונות על ידי הנתבעים

24. משך שנים ארוכות ובאופן מתמיד ותדיר, מסקרת מערכת "העין השביעית" הליכים משפטיים שונים הנוגעים לשוק התקשורת, כלי תקשורת, עיתונאים ועיתונות בסוגיות שונות ומגוונות. בין הנושאים המסוקרים ניתן למצוא סוגיות של חופש ביטוי ועיתונות, הליכים הנוגעים להעסקת עיתונאים ולשוק העיתונות, סוגיות מסחריות וכלכליות הנוגעות לתקשורת ועיתונות, רגולציה של תקשורת ועיתונות, ענייני לשון הרע, פרטיות ואיסורי פרסום שונים, נושאי חופש מידע, עתירות נגד גורמי שלטון וממסד בנושאים שונים הקשורים לתקשורת ועיתונות ועוד. סיקור זה נעשה תוך הקפדה על כללים מקצועיים ואתיים ומתוך גישה של סיקור הוגן, עיקרון זכות הציבור לדעת והחובה המקצועית והמוסרית להביא לידיעת הציבור עניינים שיש בהם עניין ציבורי.

25. מתוך דיווחים רבים מספור המצויים באתר ובארכיונו, נוכל להביא דוגמאות שונות מן השנים האחרונות המעידות על טיב ההליכים שסוקרו, מגוון הדמויות המסוקרות וסוגי ההליכים. כך למשל סוקרה בהרחבה תביעתה של ענת קם נגד הוצאת עיתון הארץ ואחרים בעניין נזקים שנגרמו לה לכאורה לאחר שנתשפה כמקור לכתבות שפורסמו על ידי העיתון והעיתונאי אורי בלאו.²

26. עוד יצוין כי התובע 2, הוא זה שייצג ומייצג את ענת קם בהליכים אלו ואף התרשם באופן אישי מהסיקור המקצועי והמתמיד של פרשה זו על ידי הנתבעים ובמיוחד על ידי הנתבע 4 ואף טרח להחמיא לו בעל-פה ובכתובים על עבודתו החרוצה, המקצועית והמעמיקה. מקצועיות הנתבעים בתחום פעילותם אף עלתה לא פעם בשיחותיו של התובע 2 עם הח"מ, המשמש גם כיו"ר הנתבעת 2, המפעילה היום את האתר ומערכתו העיתונאית. בין השאר ולאחר שפרסם פרסיקו ידיעה שעסקה בפסק הדין שבין ענת קם להוצאת עיתון הארץ, כתב בומבך לפרסיקו ב 27.12.2018 בשעה 17:01 "שמע אתה תותח שאין דברים כאלה. היכולת שלך לסכם פסק דין כזה במהירות

² לקריאת פרסומים שונים הנוגעים לסיקור פרשה זו ראו בקישור : <http://bit.ly/2ZPkkHa>

שיא היא מדהימה". לאתר שפרסיקו השיב "אה, תודה רבה", הוסיף בומבך: "אני באמת נפעם". מעבר לכך התקבלה למשל אצל פרסיקו שיחת טלפון מבומבך ב 6.2.2018, בה ניסה לעניין אותו בסיקור תביעה נגד שידורי קשת משום ש"אני יודע שבעניינים של התקשורת אתה מאוד חרוץ".

27. דוגמאות נוספות לסיקור הליכים משפטיים כאמור לעיל ניתן היה למצוא בסיקור פרשת תביעתו של חבר הכנסת אורן חזן נגד עיתונאי חדשות 12 עמית סגל בשל תחקיר שפורסם אודותיו,³ תביעתם של דדי הברפלד ואסף לרמן נגד חדשות 12 בעניין סיקור נושאים הקשורים למחאת "כיכר אתרים" בתל אביב,⁴ עתירת חופש המידע של רביב דרוקר (הנתבע 1) בעניין שיחות שנוהלו בין ראש הממשלה בנימין נתניהו, שלדון אדלסון ועורך "ישראל היום", עמוס רגב,⁵ תביעת לשון הרע שהוגשה נגד העיתונאית שרון שפורר בגין פרסומים אודות חברת אורבן נדל"ן ואחד מבעליה שפעל כסוחר נשים,⁶ תביעתו של יו"ר לשכת עורכי הדין לשעבר והלשכה עצמה, נגד אותה שרון שפורר בגין כתבות שפורסמו באתר "המקום הכי חם בגיהנום",⁷ תביעת תאגיד המזון זוגלובק נגד דוד שטרן, שם נתבע בלוגר בגין פרסומים הנוגעים לטענות לזיהום תעשייתי,⁸ תביעת העתק של מר בן-ציון סוקי נגד העיתונאית אילנה דיין ומערכת "עובדה" בגין פרסומים הנוגעים לפרשות הרב יאשיהו פינטו ותביעת המשך שלו נגד אתר "וואלה",⁹ תביעתו של עו"ד אריאל שמר נגד העיתונאי יפתח בריל, ב"כ קבוצת ידיעות אחרונות בגין פרסומים בקבוצות דיון וברשתות חברתיות,¹⁰ תביעת בני הזוג נתניהו נגד העיתונאי יגאל סרנה בשל פרסומי דיבה נטענים ברשת חברתית,¹¹ תביעת בני הזוג נתניהו נגד העיתונאי בן כספית בשל פרסומי לשון הרע נטענים,¹² תביעתו של סרן ר' נ' אילנה דיין, "עובדה" ונתבעים נוספים בשל שידור כתבה המכילה לשון הרע לטענתו ועוד.¹³ כאמור, אלו רק דוגמאות ובאתר ניתן למצוא סיקורים של הליכים משפטיים רבים נוספים.

תמצית האירועים העומדים בבסיס התביעה זכאן

³ לקריאת פרסומים שונים הנוגעים לסיקור פרשה זו, ראו בקישור: <http://bit.ly/2ZN2nJt>

⁴ לקריאת פרסומים שונים הנוגעים לסיקור פרשה זו, ראו בקישור: <http://bit.ly/2ZHXIbG>

⁵ לקריאת פרסומים שונים הנוגעים לסיקור פרשה זו, ראו בקישור: <http://bit.ly/2ZJojoJ>

⁶ לקריאת פרסומים שונים הנוגעים לסיקור פרשה זו, ראו בקישור: <http://bit.ly/2ZLNffl>

⁷ לקריאת פרסומים שונים הנוגעים לסיקור פרשה זו, ראו בקישור: <http://bit.ly/2ZJsp0g>

⁸ לקריאת פרסומים שונים הנוגעים לסיקור פרשה זו, ראו בקישור: <http://bit.ly/2Lingbf>. עוד מעניין להזכיר בחקשר זה כי התובעת באותם הליכים ביקשה שלא להתיר לפרסם פרטים על ההליך. בדחותו את הבקשה קבע, בית המשפט שם "דיון בדלתיים פתוחות, מאפשר ביקורת ציבורית על הרשות השופטת, מבסס את עקרון חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת, ושומר על תקינות ההליך השיפוטי ואמון הציבור במערכת המשפט. החד התקשורתי לו זוכה ההליך, ככל שקיים, וזאת כתוצאה מחסוגית המרכזית אשר עולה בו, אינו מצדיק סטייה מעיקרון פומביות הדיון, כאשר כבר נקבע בפסיקה בי החשיפה הפומבית של ההליך הנה חלק מ'המחיר' אותו משלמים בעלי הדין בתביעה אזרחית בכלל, ובתביעת לשון הרע בפרט" (ראו ת"א 17-12-23048). טענותיו הנמשכות של התובע 1, גם באמצעות התובע 2, על נזקים שונים הנגרמים לו בשל החשיפה והחד התקשורתי להם זוכים ההליכים המשפטיים המנוהלים על ידו, ראויות לאותה תשובה. זאת אף במידה גדולה יותר של הצדקה נוכח זהות הצדדים, הפרטים העובדתיים העולים מכתבי הטענות ומשמעותם לחיים הציבוריים בישראל.

⁹ לקריאת פרסומים שונים הנוגעים לסיקור פרשה זו, ראו בקישור: <http://bit.ly/2LjUCqA>

¹⁰ לקריאת פרסומים שונים הנוגעים לסיקור פרשה זו, ראו בקישור: <http://bit.ly/2ZOnlYv>

¹¹ לקריאת פרסומים שונים הנוגעים לסיקור פרשה זו, ראו בקישור: <http://bit.ly/2UE3yde>

¹² לקריאת פרסומים שונים הנוגעים לסיקור פרשה זו, ראו בקישור: <http://bit.ly/2UDRZCI>

¹³ לקריאת פרסומים שונים הנוגעים לסיקור פרשה זו, ראו בקישור: <http://bit.ly/2UFv1V4>

28. כפי שצוין בכתב התביעה (הקודם והמתוקן) וכן בכתב הגנתו של דרוקר, תחילתה של פרשה זו בסיפור אחר, שאינו נוגע לנתבעים 2-4. התובע 1 בחר להגיש בתחילת שנת 2018 (19.2.2018) תביעה אישית נגד דרוקר, המתנהלת גם היא בבית משפט השלום בתל אביב-יפו (ת.א. 43260-02-18). ביום הגשת אותה תביעה דווח עליה ברבים, ככל הידוע לנתבעים 2-4, לפחות בשני כלי תקשורת (גלובס¹⁴ וניוז15¹⁵). עם קריאת דיווחים אלו, ומתוך העניין הציבורי, העיתונאי והמקצועי בתיק, ולאחר שהפנייה לדיווח "גלובס" פורסמה באתר "העין השביעית", איתר הנתבע 4, האוחז בתעודת לע"מ ובהיתר עיון כללי במערכת "נט המשפט" את התיק במערכת "נט המשפט" והחל לעקוב אחר ההתפתחויות בו. היות וכבר פורסמו שני דיווחים אודות כתב התביעה ומשום שמשימות המערכת רבות ומשאביה מוגבלים, הוחלט להסתפק בפרסום ההפנייה לדיווח "גלובס" מאתר "העין השביעית" ולהמתין להתפתחות הבאה בתיק זה כדי לדווח עליו ועל מכלול האירועים בו.

וולטר סוריאנו

העין השביעית | הכל

עמוד 3 מִנִּיחָ 3
→ 1-2-3

כתב הגנה חושף פרטים על קשריו של וולטר סוריאנו לנתניהו

רביב דרוקר משיב לתביעה אישית בסך חצי מיליון שקל של איש העסקים תביעת השתקה עם מסר ברור – מי שיחשוף מידע יקבל תביעה • דרוקר הציל את סוריאנו כקורבן של חדלפה לא אמנה, אך התביעה טוענת כי עצם פרסום השם בהקשר לטענת הריגול אחרי קציני משטרה עורר "מחול שדים ותקשורת"

אורן פריסקו | 8.9

23.04.2019

בית-המשפט קבע כי התביעה לא תידון בישראל

איש העסקים הברזילאי וולטר סוריאנו תבע את הבולגרי האמריקאי ריצ'רד סילברסטיין, שכיהן אוח "בריון של בבי"

אורן פריסקו | 1.9

04.03.2019

סוריאנו תובע את דרוקר

גלובס | 1

19.02.2018

¹⁴ לדיווח מיום 19.2.2018 בעיתון גלובס שכותרתו "סוריאנו תובע את דרוקר: "לא נתבקשתי לעקוב אחר שוטרים", ראו בקישור <https://www.globes.co.il/news/article.aspx?did=1001224597>

¹⁵ לדיווח מיום 19.2.2018 באתר ניוז 1 שכותרתו: "ולטר סוריאנו נגד רביב דרוקר", ראו בקישור: <https://www.news1.co.il/MemberLogin.aspx?ContentType=1&docid=400064&subjectid=1>

29. עוד יוער בהקשר לתלונות של התובעים על "מהירות" פרסום הדיווחים בעין השביעית אודות הליכים משפטיים בהם הם מעורבים, שהידיעות אודות כתב התביעה נגד דרוקר פורסמו עוד באותו יום בו הוגש ההליך, ולא נשמעה על כך כל תלונה מצידם של התובעים. הנתבעים יטענו כי לתובעים קיים מידע ברור כיצד הגיע המידע על הגשת התביעה והפתיחה בהליך לידי אותם כלי תקשורת (ודווקא אליהם), אך הם בוחרים להיות סלקטיביים ומגמתיים בטענותיהם, רק כשהדבר משרת אותם.

--- העתק תעודת הלע"מ של הנתבע 4 ונוסח היתר העיון הכללי שהוא אוחו? בו מצורפים ומסומנים "נ/1"

30. ואכן, הנתבע 4 עקב אחרי המתרחש בתיק וצפה בו מעת לעת במערכת "נט המשפט", כדי לבדוק האם הוגשו בו מסמכים חדשים. באמצע מרץ 2019 הבחין הנתבע 4 כי הצדדים בתיק הודיעו על כישלון ניסיונות הגישור ביניהם וכי דרוקר יגיש כתב הגנה. מאותה עת בדק פרסיקו את התיק בתכיפות גדולה יותר, כדי לראות האם הוגש בו כתב ההגנה האמור. לאחר שהוגש כתב הגנה זה ב 17.4.2019, איתר אותו פרסיקו במערכת "נט המשפט", הוריד את הקובץ הקיים במערכת למחשבו ותחל להכין את הידיעה העיתונאית הנוגעת לו, המתייחסת לטענות הצדדים השונות. כתבה זו פורסמה באתר "העין השביעית" ביום 23.4.2019 (חול המועד פסח).

31. במהלך קריאת כתב ההגנה שהורד מ"נט המשפט" בפורמט פי.די.אף לצורך הכנת הכתבה, הבחין פרסיקו שמספר מילים בודדות בכתב ההגנה לא ניתנות לקריאה. כשפתח את המסמך בתצורת word, באמצעות פעולה פשוטה של העתק-הדבק, כדי שיוכל לערוך ביתר קלות את הטקסט לכתבה ולשבץ בה ציטוטים מכתב ההגנה, נחשפו המילים המולבנות.

--- העתק כתב ההגנה בו מופיעות ה"הלבנות" מצורף ומסומן "נ/2"

32. פרסיקו הבין כי מדובר בתקלה טכנית (כפי שאכן הסתבר מאוחר יותר) ולא בהסתרה מכוונת וזאת ממספר סיבות: המילים המולבנות המעטות לא היו בעלות משמעות מיוחדת או חמורה ביחס למילים שלא הולבנו. כך שמה של חברה שראשי התיבות שלה "הולבנו", הופיע מיד במשפט הבא כשהוא גלוי ומפורש. המילה "האקינג" שמשמעותה חדירה או פריצה למחשבים (והמובאת פעמים רבות בהקשרים חיוביים – כלומר אין בה דיבה בפני עצמה), "הולבנה" אך בכתב ההגנה הופיע ביטוי נרדף לה - "פריצה למחשבים" - שלא "הולבן". לצד שמות שני אנשי עסקים שהולבנו, נותרו משפטים המתארים אותם. על כן ומשלא נמצאה סיבה אחרת – ניכר היה כי הסיבה ל"הלבנות" היא טכנית לגמרי ונעוצה בתהליך העלאתו של המסמך למערכת נט המשפט או לחתימתו הדיגיטלית.

33. עוד יצוין כי היה מדובר בדפוס חריג למדי שכן פרסיקו לא נתקל מעולם באופן דומה בכתב טענות שבו חסרות מילים או המכיל מקטעים שהולבנו בתוך הטקסט וכי מדובר בתיק שלא היו בו מגבלות פרסום והתנהל בדלתיים פתוחות. דפוסים של חיסוי מידע נוגעים לכתבי טענות

המתנהלים מראש בדלתיים סגורות והמכילים למשל סודות מסחריים (כגון בבית הדין להגבלים עסקיים) וגם בהם מוגש עותק "מושחר" ולא מולבן.

34. ויובהר כי גם בכתב הגנתו מציין דרוקר באופן ברור ונחרץ כי בכתב הגנתו לא הולבן ולא נחסה דבר וכל המילים שכביכול הולבנו בקובץ שהועלה ל"נט המשפט" נכללו במסמך מלכתחילה ללא כל מגבלה או תנאי (ראו עמ' 5-6 לכתב הגנתו של דרוקר – פרק ג.1, סעיפים 41-58). עניין זה אף מחזק את הצורך בסילוק התביעה ולמצער חלקים גדולים ממנה בהיעדר עילה ובהתאם להוראות תקנות 100-101 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984 (להלן: תקנות סדר הדין האזרחי).

35. משכך, פורסמה ביום 23.4.2019 [בשעה 00:00] הכתבה. מאוחר יותר ולאחר הגשת התביעה דכאן, נמסר לח"מ על ידי באי כוחו של דרוקר, עותק כתב ההגנה שהוגש על ידם לבית המשפט במסגרת אותו הליך, שם הופיעו מילים אלו במלוא הדרן והסתבר שוב כי לא נמחקו ולא היתה כל כוונה למחוק אותן מלכתחילה. יודגש כי לפרסום ב"עין השביעית" על אודות כתב ההגנה צורף גם במלואו כתב התביעה שהגיש סוריאנו ובנוסף ניתן לטענותיו ביטוי תמציתי הוגן גם במסגרת הדיווח עצמו.

--- העתק מלל הכתבה מיום 23.4.2019 כפי שפורסמה במקור מצורף ומסומן "נ/3"
--- העתק כתב ההגנה ללא הלבנות מצורף ומסומן "נ/4" [צורף גם לכתב הגנת דרוקר כנספח 2]

36. כבר ביום פרסום הכתבה, לאחר פרסום האייטם, ב-23.4, בשעה 14:27, פנה לנתבעים עו"ד יריב רוני ממושרדו של בומבך, באמצעות דוא"ל, תוך שהוא מצרף את קובץ המכתב שצורף כנספח 5 לכתב התביעה המתוקן. בהודעת הדוא"ל שאליה צורף המכתב נכתב כך:

From: Yariv Ronen <yariv@bombachlaw.co.il>

Date: Tue, Apr 23, 2019 at 2:27 PM

Subject: מכתב התראה בחול – טרם נקיטת הליך משפטי כנגד העין השביעית ואורן פרסיקו

To: shukitausig@gmail.com <shukitausig@gmail.com>

Cc: orenpersico@gmail.com <orenpersico@gmail.com>

שלום רב,

נודה לטיפולכם המיידי במכתבנו המצ"ב.

תשומת לבכם כי מרשנו דורש את הסרת פרסום הדיבה עד לא יאוחר מהשעה 17:00.

לטיפולכם המיידי, נודה.

בברכה,

יריב רוני, עו"ד

אילן בומבך ושות', משרד עורכי דין.

בית אמות השקעות קומה 14,

רח' ויצמן 2 תל אביב.

טל: 03-6932090; פקס: 03-6932091

דוא"ל: yariv@bombachlaw.co.il

37. כאן המקום לציין במאמר מוסגר, בפעם הראשונה, אם כי ודאי לא האחרונה, שהפניות מטעמו של סוריאנו מאופיינות בדרך כלל בתחושת דרמה ניכרת ועודפת, עושות שימוש במילים כגון "בהול", "דחוף", "מייד" וכ"ו ואף קוצבות לוחות זמנים מידיים לביצוע (במקרה זה כשעתיים וחצי מעת שיגור הדרישה ועד לביצוע הסרה מלאה של הפרסום). להבנת ולעמדת הנתבעים, הרגילים בהתנהלות מול מסוקרים ומול עורכי דינם, מדובר בהתנהלות יוצאת דופן ולא שכיתה, ובדרך פעולה המעלה על נס את התוקפנות המילולית והבריונות המשפטית ככלי להטיל פחד, מורא וחשש על מקבלי הפניות. זאת כצעד ראשון לקראת נקיטה בהליכים משפטיים, שכל כולם מכוונים להפחיד, לאיים ולהרתיע מפני אינטראקציה כלשהי עם אותו סוריאנו – עד לבל הזכר את שמו.

38. עם קבלת מכתב ההתראה, הועבר הטיפול בו, בשעה 14:32 (כחמש דקות לאחר שנשלח), אל הח"מ, המשמש כיו"ר העמותה וכבא-כוחה ויועצה המשפטי.

--- העתק הודעת הדוא"ל כפי שהועברה לח"מ מצורף ומסומן "5/נ"

39. למקרא התודעה והמכתב המצורף לה, השתומם הח"מ מאוד. רק זמן קצר קודם לכן, נודע לו בצער, כי אמו של בומבך נפטרה באותו יום בפתאומיות. בשל היכרותם הארוכה, הוא אף התכוון ליצור איתו קשר ולמסור לו את תנחומיו, אך המכתב התתום בידי בומבך הקדים אותו. הח"מ לא יכול היה שלא לתהות מדוע דווקא ביום כזה מוצא עו"ד בומבך לנכון לעסוק בדרישות לתיקון או הסרת פרטים מפרסומים עיתונאיים באתר שאינו כלי תקשורת מהגדולים במדינה.

--- העתק הודעת התובע 2 על פטירת אמו כפי שפורסמה בפייסבוק מצ"ב ומסומן "6/נ"

40. לאחר קיום התייעצות עם עורך האתר טאוסיג, הנתבע 3 ועם פרסיקו, הנתבע 4, הוחלט לעדכן פרט אחד מן הפרסום מתוך גישה של רצון טוב, מבלי להכיר או להודות בטענה כלשהי שלו ולמעלה מן הצורך, שכן גם כך הפרסום עמד בסטנדרטים ראויים של דיווח עיתונאי נכון והוגן. כך, ב-14:33, הוחלף המשפט בליד ("כותרת צד", ציטוט מודגש מתוך הכתבה, ולא "כותרת משנה" כפי שכינו אותה רונן ובומבך). במקום "דרוקר חושף בכתב ההגנה פרטים על פניות של סוריאנו לנתניהו על רקע עסקאות נשק, סידורים לשרה נתניהו והלנת שכר לחברה שאיבטחה אירוע משפחתי", נכתב "דרוקר חושף בכתב ההגנה פרטים על סוריאנו ונתניהו על רקע עסקאות נשק, סידורים לשרה נתניהו והלנת שכר לחברה שאיבטחה אירוע משפחתי". באותה העת ומהרושם שעלה מהמכתב סברו הנתבעים כי בכך יבוא התובע 1 על סיפוקו.

41. בשעה 14:55, פחות ממחצית השעה לאחר קבלת הפניה הראשונה, נשלחה הודעה אודות העדכון שפורסם לבאי כוחו של סוריאנו.

--- העתק הודעת הדוא"ל כפי שהועברה מאת הח"מ לבאי כוחו של סוריאנו מצורף ומסומן "7/נ"

42. בהמשך להודעת דוא"ל זו פנה ב 15:33 ב"כ סוריאנו, עו"ד יריב רוני לח"מ וקבל בפניו בזו הלשון: "עו"ד מן שלום ומועדים לשמחה, בבדיקה שערכתי עתה, 15:31, לא עודכן דבר והדיבה עדיין מופיעה בצבע אדום. נא הסברך המייד, נוכח מייל קודם שלך משעה 14:55". בתשובה, השיב לו הח"מ בשעה 15:50 הודעת דוא"ל אליה צורף קובץ המראה את השינוי שנערך.

--- העתקי הודעת הדוא"ל של ב"כ סוריאנו ותשובת הח"מ, לה צורפה גרסה מעודכנת של הכתבה, מצורפים ומסומנים "8/נ"

43. כארבע דקות אחר כך, שוב התקבלה הודעה מעו"ד רוני וכך נאמר בה: "שוב שלום, בראש עמוד 3 לקובץ שכעת שיגרת אליי, בצד שמאל, הטקסט נראה ונקרא [אותיות אדומות בולטות]. אינני מבין היכן השינוי....". תשובתו של הח"מ נשלחה כדקה מאוחר יותר וכללה משפט בודד "השווה זאת לטקסט המקורי עליו הלנתם".

--- העתקי הודעת הדוא"ל המשך של ב"כ סוריאנו ותשובת הח"מ, מצורפים ומסומנים "9/נ"

44. ובכך לא נסתיימו הדברים. בשעה 18:04 נתקבלה מעו"ד רוני ההודעה הבאה:

עו"ד מן שלום,

במכתבנו מהיום פירטנו:

... לפי הפרסום בכותרת משנה בולטת באותה הכתבה:

דרוקר חושף בכתב ההגנה פרטים על פניות של סוריאנו לנתניהו על רקע עסקאות נשק, סידורים לשרה נתניהו וחלנת שכר לחברה שאיבטחה אירוע משפחתי

.... מדובר בפרסום שקרי ופוגעני, בכל הנוגע למילים: "פניות של סוריאנו לנתניהו על רקע עסקאות נשק"

בקובץ ששיגרת אלינו, אכן מופיע תיקון קל וכמעט בלתי מורגש – "דרוקר חושף בכתב ההגנה פרטים על סוריאנו ונתניהו על רקע עסקאות נשק...".

אלא שבכתב ההגנה לא מופיעה המלה "נשק" או הצימוד "עסקת נשק". לא ברור למרשי מהו היסוד להתייחסות העין השביעית ל"עסקאות נשק" (תשומת לבך, לשון רבים!), אגב עיון בכתב ההגנה.

במכתבנו מהיום ביקשנו להסיר את כל המלים "פניות של סוריאנו לנתניהו על רקע עסקאות נשק", ולא כך נעשה.

הנכם שבים ונדרשים להסיר את כל המשפט "פניות של סוריאנו לנתניהו על רקע עסקאות נשק" באשר הוא איננו נכון כשלעצמו, אין בו אמת ואין לו כל קשר לכתב ההגנה (ממנו אתם מבקשים

לצטט, כביכול, על מנת לזכות בהגנת החוק)

אנא עשו כן באופן מייד ובכך נסיים את הסאגה הזו.

בברכה,

יריב רוני, עו"ד"

45. עם כן, לעת שליחת אותו מכתב, בטרם קיבץ לו סוריאנו טענות נוספות לצורך תביעתו, התמצו טענותיו במשפט אחד ובשתי מילים "עסקאות נשק", הא ותו לא. וכפי שבא-כוחו מדגיש:

"ובכך נסיים את הסאגה הזו". דא עקא, שבכתב הגנתו של דרוקר נזכרות שתי עסקאות של מכירת מסוקים לצבאות זרים. על כן בשעה 10:19 לאותו ערב השיב הח"מ לעו"ד רונן כך:

"מבלי לפגוע בזכויות,

יריב שלום,

מבלי להיכנס לפולמוס מיותר, אפנה אותך למשל לסעיף 27 לכתב ההגנה, שם מוזכרות עסקאות של מכירת מסוקים צבאיים בהן היה מרשכם מעורב. דומני כי גם אתם לא תטענו שמסוק צבאי אינו נשק והיות שבסעיף מוזכרות לפחות שתי פעולות מכירה לשני גורמים שונים, אני מניח שלא תטענו כי צורת הרבים של "עסקאות" הנה שגויה.

מרשכם כמוכן רשאי לפעול כמיטב הבנתו, אך דומני שכדאי לו שיתפק במה שכבר נעשה, לפנים משורת הדין ובלא לותר על טענה או זכות כלשהן. ככל שתמצאו לשוחח איתי טלפונית, אני זמין בנייד 054-4575220.

חג שמח,

אלעד מן"

--- העתקי הודעת הדוא"ל הנוספות של ב"כ סוריאנו ותשובת הח"מ, מצורפים ומסומנים "נ/10"

46. ביום המחרת בשעה 11:33 נתקבל עוד מכתב מעו"ד רונן באמצעות הדוא"ל, גם הוא תתום בידי עו"ד בומבך. למכתב זה נלוותה הודעת דוא"ל בזו הלשון:

עו"ד מן שלום רב,

מצ"ב מכתב מטעם מרשי, בעניין שבנדון.

נוכח האמור במכתב המצ"ב, נודה להסרת הטקסט הדיבתי, המצוי במילים "פניות של סוריאנו לנתניהו על רקע עסקאות נשק" בכותרת המשנה בכתבה שעדיין עומדת על תילה.

היה ולא תעשו כן עד השעה 13:30, מתכוון מרשי להגיש נגד האתר והכתב תביעת דיבה.

בברכת מועדים לשמחה,

יריב רונן, עו"ד

--- העתק הודעת הדוא"ל מיום 24.4.2019 והמכתב שנלווה לה, מצורפים ומסומנים "נ/11"

47. שוב נציין את תחושת הבהילות והדחיפות שהוקרנה מטעם סוריאנו, הצבת אולטימטום קצוב וקצר רוח בדמות שעתיים לפעולה או לתביעה.

48. באותו יום ובסמוך למשלוח המכתב האמור, החלו להתקבל למכשיר הנייד של הח"מ, שיחות טלפון מעו"ד בומבך עצמו. הח"מ הופתע מאוד, חש שלא בנוח ואף הביא את הדברים לידי ביטוי בשיחה, לאחר שמסר את תנחומיו לעו"ד בומבך. עצם העובדה שביום לאחר פטירתה של אמו, נאלץ עו"ד בומבך לנהל שיחות טלפון (לא אחת ולא שתיים), בשמו של לקוח – היתה חריגה מאוד, הועלתה בשיחה ודומה היה כי גם בומבך חש באותן שיחות שלא בנוח והוא מקיים אותן שלא בטובתו או מתוך רצון חופשי והח"מ ציין זאת בפניו.

49. באותן שיחות טלפון הסביר הח"מ לבומבך כי לא מדובר בסוג של מקח וממכר אלא בהחלטות מערכתיות לאחר שקילת הדברים ומסר לו תמונה מלאה והגונה. באותה שיחה נאמר במפורש כי ההליך המשפטי בין דרוקר לסוריאנו ימשיך להיות מסוקר על ידי המערכת ויהיו פרסומים נוספים שיעסקו בו וכי באותה נקודת זמן (בה התקיימה השיחה), קיים דיווח נוסף הממתיין לפרסום בנוגע לאותו הליך. בומבך אף הסכים ואמר כי הוא מסר ללקוחו שאין אפשרות למנוע את סיקור ההליך.

50. הדברים שהוסברו בתכתובות, הוסברו גם לבומבך בשיחות שניהל איתו הח"מ.

51. עם זאת לשם הפגנת רצון טוב נוסף ולמעלה מכל צורך, לפני משורת הדין, מבלי לוותר על טענה כלשהי ולאחר הפצרות של עו"ד בומבך ואף בשים לב למכלול הנסיבות האישיות שהתקיימו באותו זמן, הודיע הח"מ לעו"ד בומבך טלפונית כי הוחלט לבצע שני תיקונים קטנים נוספים בנוסח הכתבה (הוספת המילה "לטענת" בקשר למילים "על רקע" והחלפת המילה "נשק" ב"מסוקים"). לאחר שהוצגו לו תיקונים אלו – השיב עו"ד בומבך באופן מפורש במילים "בסדר גמור".

52. עוד הובהר לעו"ד בומבך כי ככל שמרשו סבור שבאופן זה (פניות ואיומים משפטיים) יעביר מסרים למערכת "העין השביעית" ולכותביה ויניא אותם מסיקור התביעה, הוא טועה.

53. ואכן, לאחר קיום השיחות עם עו"ד בומבך כתב הח"מ לעו"ד רונן כי "העניין לובן והובהר בשיחותיי עם עו"ד בומבך ובכך אנחנו רואים לו סוף".

--- העתק הודעת דוא"ל המענה מיום 24.4.2019 מצורף ומסומן "נ/12"

54. אלא שבכך לא הסתיימו הדברים ובדיוק בהתאם לחשש שהובע על ידי הח"מ המשיך סוריאנו בתלונותיו ובדרישותיו, באמצעות ב"כ כוחו בומבך ורונו, כשהוא מקים מהומה רבה על לא דבר ומיטיב להתלונן על עניינים שונים, רק כדרך פעולה להביא להפסקת כל פרסום אודותיו – מטרתו האמיתית והסופית.

55. בצהרי אותו יום פורסמה כתבה נוספת (הכתבה השניה כפי שהיא מכונה בכתב התביעה המתוקן), אודות ההליכים המשפטיים שבין דרוקר לסוריאנו והמידע העולה מכתב הגנת דרוקר ונספחיו. זאת משום שפרטים נוספים שהופיעו בכתב ההגנה של דרוקר על נספחיו, נמצאו כראויים לדיווח ובעלי עניין ציבורי, גם בלא קשר ישיר לתובע, מאחר שעסקו בדמות ציבורית ראשונה במעלה – ראש הממשלה נתניהו.

56. באותו יום, 24.4.2019 בשעה 16:16, נחתה בתיבת הדוא"ל של הח"מ הודעה נוספת, לה צורף מכתב התראה נוסף, בו נכלל אולטימטום נוסף להסרת הפרסום עד 17:30 – פחות משעה ומחצה לאחר מכן. למכתב זה נלוותה שוב שיחת טלפון מעו"ד בומבך.

57. כאן יש להאיר ולהעיר כי ככל הנראה התובע ובאי כוחו נתפסו לכלל טעות או אי הבנה בכך שסברו כי המילים המולבנות בכתב ההגנה שהגיש דרוקר, אינן מופיעות בו (למרות שבפני עצמן אין בהן מידע שאינו נכלל ממילא בכתב ההגנה) וכי עצם איזכורן הוא תולדה של שיתוף פעולה, חדלפה או העברת אינפורמציה מתואמת בין העין השביעית לדרוקר – עניין שלא היה ולא נברא מעולם. המילים הופיעו גם הופיעו, אך שיתוף הפעולה והתחבולה מעולם לא התקיימו. לאחר התייעצות עם המערכת, ומאחר שמחיקת המילים מהכתבה לא שינתה באופן מהותי את תוכנה, וכדי לחסוך התייעצות מיותרת, הוחלט להיעתר, שוב, לבקשת בא-כוחו של סוריאנו.

58. באותה שיחת טלפון הסביר הח"מ לעו"ד בומבך את סיפור ההלבנות ואף הודיע לו, שוב, כי כמחווה של רצון טוב ולמעלה מהצורך החליטה המערכת, לבקשתו, לחסיר את המילה "hacking" שהולבנה, להחליף את המילה "אוליגרכים" במילים "בעלי הון" ולמחוק שני שמות שהולבנו גם הם. עוד ציין בפניו כי המילים "פריצה למחשבים" – יישארו בפרסום, שכן אין מחלוקת כי הן נכללות בכתב ההגנה, אינן "מולבנות", ויש בהן עניין ציבורי והן חוסות בהוראות הדין כפרסום מותר. עוד הודגש כי על פי דין ועל פי נוהג ועל פי ההיגיון פרסום עיתונאי על כתב ביי-דין אינו צריך או חייב להיות ציטוט מילה במילה של כתב בית הדין, אלא תיאור נכון והוגן של תוכנו.

59. מכאן ניסה עו"ד בומבך לטעון כי מדובר בניצול לרעה של הכלל המאפשר את סיקור ההליך המשפטי וכי יש לבדוק לגופן את הטענות הנטענות בכתב הטענות. קשה להפריז בטעות ובנוק שבתפיסה זו, דוקטרינה משפטית חדשה שאין לה כל אחיזה במציאות ומעצם הגדרתה היא מסכלת סיקור של הליכים משפטיים. שכן אם כל טענה בהליך משפטי מחויבת בבדיקה עצמאית – לא ניתן יהיה לדווח על הליכים משפטיים משום שלא ניתן לבצע בדיקות כאלה באופן סביר וישים. טענה זו חותרת גם תחת עצם ההליך המשפטי, שהרי מטרתו של ההליך היא בדיקת בירור הטענות השונות, מה עוד שהליך זה הוא פומבי מכח הוראות חוק יסוד: השפיטה.

60. עוד נשמעו באותה שיחה טענות מופרכות ובלתי מוכחות, כאילו פרסומים אלו פוגעים ביכולתו של סוריאנו לקבל אשראי מבנקים בחו"ל וכו'. ברי לכל כי לא על פרסומי "העין השביעית", המתפרסמים בעברית בישראל, נסמכים הבנקים בחו"ל המעניקים אשראי לסוריאנו ועסקיו, וממילא פרסומים אלו עוקבים הליכים משפטיים שיזם סוריאנו ואשר כתבי טענות שלהם גלויים ופומביים לכל. דומה כי התובעים מוכנים להיאחז בכל טיעון מופרך כדי לנסות למנוע את הפרסומים העוסקים בסוריאנו – עד שהם מוכנים להפליג אל מחוזות רחוקים במיוחד בנסיונותיהם אלו.

--- העתק הכתבה מיום 24.4.2019 כפי שפורסמה במקור מצורף ומסומן "נ/13". נוסח הכתבה המעודכנת צורף לכתב התביעה המתוקן כנספח 7
--- העתק הודעת דוא"ל מיום 24.4.2019 והמכתב שצורף לה מצורף ומסומן "נ/14"

61. מאוחר יותר באותו ערב ולאחר שיחה נוספת עם עו"ד בומבך התנהלה בין הח"מ לבינו תכתובת הוואצאפ הבאה המדברת בעד עצמה:

24.4.2019, 17:53 - אילן בובמך: הי אלעד, אנא הסר את המילים פריצה למחשבים. אנא אל תתעקשו על כך

24.4.2019, 17:54 - Elad Man: זה מופיע בכתב ההגנה בלשון זו

24.4.2019, 17:55 - אילן בובמך: אכן. זה מסב לוולטר נזק עצום. אין על כך שום ראייה וזה מופרך ושקרי

24.4.2019, 17:56 - אילן בובמך: ככל שההאשמה חמורה יותר, ראוי לדרוש ראייה לקיומה

24.4.2019, 17:56 - Elad Man: עדיין, אין שום עילה להסרה וגם הנזק הוא בבחינת טענה שלא הוכחה

24.4.2019, 17:57 - אילן בובמך: יש ענין של הגינות. העובדה שהביטוי מופיע בכתב ההגנה לא יכולה להכשיר השמצה כה חמורה

24.4.2019, 17:57 - Elad Man: אני חש אי נוחות נוכח הדינמיקה של דרישות מרשך שמנצלות טוב לב

24.4.2019, 17:57 - אילן בובמך: אל תענה מיד בשלילה. מציע שתבדוק את האפשרות לסייע כאן

24.4.2019, 17:58 - אילן בובמך: אתה בהחלט רשאי לבקש מזרוק ראיית לטענה חמורה כזאת

24.4.2019, 18:05 - Elad Man: יש כאן בלבול קונספטואלי שלכם. העין השביעית וכותביה אינם צד לסכסוך בין דרוקר למרשך. הם מדווחים עליו על פי כללי הדיווח בהוגנות ובענייניות. ההגנות ברורות ויש מקום שבו הבקשות המתמשכות של מרשך הופכות לנסיון בוטה וברור לפגוע בדיווח חופשי. יש מקום שעל אף הגמישות והרוח הטובה יש לצייר בו את הגבול והדגשתי את העניין הזה בשיחתנו האחרונה. אם יתחיל פחות זוחל ומתמשך של דרישות טענות ומענות לא נצא מזה והדברים יקבלו דפוס של נסיון השתקה. מרשך ניסה שוב וקיבל את שקיבל. צאני מציע שישים מחסום הפעם לרצונותיו ומשאלות ליבו שאינן תואמות את הדין.

24.4.2019, 18:07 - Elad Man: אני מזכיר שאנחנו שומרים לעצמנו זכות לדווח גם על דרישותיו ועל ההתנהלות מולו והדברים עצמם אולי יהיו נוחים לו פחות וגם אותם יש לשקול במסגרת התנהלות הוגנת ואחראית המצופה גם ממנו

24.4.2019, 18:18 - אילן בובמך: זה בדיוק האיזון שראוי לבצע. ככל שטוענים טענה חמורה יותר, ראוי לבקש ראייה לכך. זו חובת ההגינות הנדרשת מכלי תקשורת שעלול להחריב שמו הטוב של אדם ללא בדיקה מינימלית.

24.4.2019, 18:19 - Elad Man: עשינו את שעשינו ולעת עתה זה המצב. ישקול מרשך את צעדיו והוא זכאי לפעול כהבנתו

24.4.2019, 18:19 - Elad Man: המסמך של דרוקר פומבי

24.4.2019, 18:23 - אילן בובמך: כרצונכם. מרשי יעמיד את אופן התנהלותכם במבחן המשפטי

--- ריכוז תכתובות הוואצאפ של הח"מ עם עו"ד בובמך החל מיום 24.4.2019 מצורף ומסומן "נ/15"

62. דומה שוב כי סוריאנו ובובמך מיקדו את טענתם היחידה לפרסום השני במילים "פריצה למחשבים" ואף לא דרשו את הסרת כתב ההגנה של דרוקר מן האתר – למרות שהוא כולל את אותן המילים עצמן. כל שאר המהומה באה לייצר אווירת בהילות, דחיפות ונזק בל-יתואר ואין בה ממש גם כפי שעולה מבקשות ודרישות סוריאנו ובובמך בזמן אמת.

63. מכאן הוחלפה המהומה בשקט קצר מועד למספר ימים – או אז, נשלח ביום 1.5.2019 ב 14:25 מכתב (דחוף) נוסף ממשרדו של בומבך אל הנתבעים. מכתב זה הלין ארוכות, לרבות טענות שכבר נטענו על שני הפרסומים.

--- העתק הודעת הדוא"ל מיום 1.5.2019 והמכתב שנלווה לה, מצורפים ומסומנים "נ/16"

64. אלא שכאן תחליטו הנתבעים כי רב להם וכי התובעים גילו את רצונם האמיתי: לנגוס שוב ושוב בפרסומים בעניינם על מנת לסכל אותם כליל. לאחר בחינת הדברים שוב נשלחה ביום 3.5.2019 התשובה הבאה, עליה חתום הח"מ, לתובע ולבאי כוחו וזו מדברת בעד עצמה:

מבלי לפגוע בזכויות

במענה למכתבכם מיום 1.5.2019. מבלי להיכנס להתפלפלויות יתר, שהרי כבר ניהלנו שיחות ותכתובות רבות וממושכות בעניין שבנדון, אשיבכם כדלקמן:

מרשיי כולם, העין השביעית, מר טאוסייג ומר פרסיקו, דוחים נמרצות את הנטען במכתבכם, כפי שאף הובהר לכם בשיחות ובתכתובות בעבר. הדיווחים על תביעת הדיבה של מרשכם, וולטר סוריאנו, נגד רביב דרוקר, נכתבו ופורסמו בהתאם לאמות המידה המקצועיות והראויות, בהגינות וביסודיות כדרישות הדין והאתיקה. הליכים משפטיים כאלה ואחרים מסוקרים באופן שוטף ותדיר, כמנהגה הידוע של "העין השביעית" לדווח על הליכים משפטיים בעלי עניין ציבורי הנמצאים בתחום סיקורה. כך נהגה, כך היא נוהגת וכך תמשיך לנהוג גם בעתיד, באופן כללי וגם ביחס לסוריאנו.

מי שבוחר לפעול באופן בריוני, בלתי הולם ובלתי מקובל הוא דווקא מרשיכם שעשה לו נוהג לאיים, להטריד ולפעול להשתקת השיח הציבורי בכל מה שנוגע לו. פרקטיקה אלימה זו תועמד למבחן משפטי וציבורי ככל שיהיה צורך בכך, ומרשיי שומרים לעצמם כל זכות וטענה בעניין זה, לרבות זכות לכל סעד רלוונטי, לרבות סעדים כספיים, צווי עשה ומניעה ואף צווים חוסמים ככל שיהיה בהם צורך.

מרשיכם וולטר סוריאנו נוהג בבחינת "הרצחת ואף ירשת". לא די שתבע עיתונאי אחד דיבה, כעת הוא מאיים לתבוע את העיתונאים המדווחים על התביעה, הגם שהדיווח היה מלא והוגן. מרשיכם חי ככל הנראה בעולם בו אסור להגות את שמו בפומבי ומי שיעשה כך - ייענש. אנו חיים בעולם אחר, בו קיימים חופש הביטוי והעיתונות, פומביות הדיון המשפטי וזכות הציבור לדעת.

ראוי כי מרשיכם יפנים את מגבלות הכוח והכסף, ואת כללי העיתונות החופשית והשיח הדמוקרטי, ויחדל מהשימוש הכוחני בבריונות משפטית ומהנסיגנות להפחיד ולאיים ולמנוע ממי שמקצועם הוא דיווח וסיקור מלמלא את תפקידם.

בהקשר זה – כל שינוי שנעשה בטקסטים שהתפרסמו נעשה ביוזמת מרשיי, מתוך רצון טוב ולפנים משורת הדין ובמענה להפצרות מצידיכם ובלא שהיתה כל חובה לעשות כן – שכן גם בתצורות הקודמות היו הדיווחים נכונים, הוגנים ומקצועיים. מרשך מנצל את רצונם הטוב של מרשיי ונפשם

החפצה כדי לנסות ולקנות לו יתרון שישימש לתקיפתם והדבר לא יעלה בעדו. "שיטת סלמי" בה חוזר מרשך על דרישות ותלונות בכל פעם שמופגן כלפיו רצון טוב לפנים משורת הדין אינה יכולה להיות בסיס ראוי להתנהלות, וגם לרצון טוב ישנם גבולות ותחום מושב.

מרשיי נכונים להילחם על זכותם, חובתם ויכולתם למלא את תפקידם הציבורי ולהגן על יושרתם המקצועית ואף להביא לידיעת הציבור כל פנייה, מכתב או איום הננקטים בידי מרשך. למען הסר ספק – מבהירים בזאת מרשיי כי כל תכתובת או מסר שהועבר ויועבר על ידי מרשך, יתפרסם במידת הצורך כדי שהציבור כולו יוכל להתרשם מהתנהלותו, בכל הנוגע לחוסר הכנות, לאיומים התוקפניים שהוא עושה בהם שימוש, ולחומרה והבהילות שהוא מייחס לכל פניותיו, ללא כל קשר למציאות האמיתית, והכל כדי לנסות להשתיק, להפחיד ולהטיל מורא.

גם לגופו של עניין אין בין הנטען על ידי מרשך לבין המציאות דבר וחצי דבר. טענות הזויות ובלתי מבוססות אלו, יגיעו לבירור ככל שיש צורך, כך שתיחשף מופרכותן ומטרתן האמיתית. בין מרשיי לבין מר דרוקר לא קיים שיתוף פעולה, הם אינם שליחיו או ערוץ להעברת מסרים מטעמו או להלבנת חומר כזה או אחר כנטען, והוא אינו שליחם ואינו ערוץ להעברת מסרים מטעמם. מרשיי עוסקים בעיתונות באופן עצמאי מזה שנים ארוכות, בכלי תקשורת ותיק ובעל מוניטין, ובמסגרת זו מסקרים את שיש לסקר בתחום סיקורם, זאת ללא מורא וללא משוא פנים. כל טענה הזויה אחרת שאינה עומדת במבחני המציאות – היא היא הדיבה האמיתית ונסיון ההכפשה וההשתקה שיש לעסוק בו. מרשיכם עושה שימוש לרעה בהליכים משפטיים וחושב שילבין כך טענות שקריות ודיבתיות, ומרשיי שומרים לעצמם כל זכות וטענה בהקשר זה לרבות הגשת תביעות לסעדים המתאימים נגדו, ככל שיהיה בכך צורך.

ייצא מרשיכם לדרכו ויעשה כהבנתו. דומני כי ברור לכל כי התנהלותו זו בעייתית וחבל כי לא הפנים את גבולות כוחו ואת האופן הנאות והנכון להשתמש בו. ייתכן כי פסיקה של בית המשפט ושל דעת הציבור תסייע לו בהפגמת המסר לעתיד ואולי גם לכך יש ערך ותכלית. משכך – נדחות בזאת טענות מרשיכם ומוצע לו כי ימשוך את מכתביו בעניינים שבנדון בטרם יובאו לפרסום ויציגו את אופן התנהלותו במלוא כיעורו.

אין במכתבי זה או במה שלא נאמר בו כדי למצות את כל טענות מרשיי או להוות ויתור או פגיעה בטענה ו/או זכות כלשהן ואין בו כדי להוות הודאה בפרט כלשהו הנטען על ידיכם ועל ידי מרשיכם.

בברכה,

עו"ד אלעד מן

--- העתק הודעת הדוא"ל מיום 3.5.2019 מצורף ומסומן "נ/17". מכתב זה של הח"מ צורף אף כנספח 10 לכתב התביעה המתוקן.

65. לבסוף, כמענה לתשובת הח"מ, נשלח עוד מכתב לנתבעים המתפלמס עם תשובה זו. בשלב זה לא ראו לנכון הנתבעים כבר טעם במתן תשובה לאותו מכתב וראו בתשובותיהם הקודמות מענה ראוי, ממצה וסופי לטענות שחזר והעלה סוריאנו נגד הפרסומים השונים.

--- העתק הודעת הדוא"ל מיום 6.5.2019 והמכתב שנלווה אליה, מצורפים ומסומנים "נ/18". מכתב זה של הח"מ צורף אף כנספח 11 לכתב התביעה המתוקן.

66. סופו של דבר שביום 14.5.2019 הוגשה התביעה במתכונתה הראשונה נגד הנתבעים (והומצאה כדין למשרד הח"מ רק ב 29.5.2019). אלא שכאן לא נסתיימו טענותיהם של התובעים כלפי אופן סיקורם ואלו נמשכו מיד לאחר הגשת כתב התביעה ופרסום הדיווח אודות תביעה זו באתר "תעין השביעית". על כך ירחב כעת.

תמצית המאורעות לאחר הגשת התביעה

67. לאחר שעמדנו על דפוסי פעילותו של התובע 1, המאפיינים אותו כטיפוס דרמטי במיוחד, נפנה לטענות שהביאו לתיקון כתב התביעה והוספת בומבך כתובע נוסף ולהגדלת סכום התביעה.

68. אם כן, עם הגשת כתב התביעה בנוסחו הקודם נגד הנתבעים ביום 14.5.2019, הועבר ע"י עו"ד בומבך, קובץ וורד שלו ללא נספחים וללא מספר ההליך אל הח"מ, שהשיב לו כי יש להמציאו כדין לרבות נספחיו אל משרדו. עו"ד בומבך השיב כי כך יעשה. מה דבר הבהילות שהניע את התובע 2 לשגר את קובץ הוורד הבלתי חתום של תביעת התובע 1 עוד באותו יום ובאופן שאינו רגיל או מקובל? ברי כי מדובר בעוד סממן המאפיין את דרכם ונסיונותיהם הנמשכים של התובעים להטיל מורא ופחד על הנתבעים ולאיים עליהם כדי לפגוע ברצונם וביכולתם למלא את שליחותם המקצועית.

--- העתק הודעת הדוא"ל ששלח התובע 2 לח"מ לה צורף קובץ וורד של כתב התביעה מיום 14.5.2019 וכן התכתובת שנוחלה בקשר להמצאת כתב התביעה המלא על נספיו, מצורפים ומסומנים "נ/19".

69. לאחר שהודיע הח"מ לנתבעים אודות הגשת כתב התביעה, אותר כתב התביעה במערכת "נט המשפט" ע"י הנתבעים וכפי שהוצהר עוד קודם לכן במפורש בפני סוריאנו ובומבך, החלה המערכת לסקר גם הליך זה. על הסיקור הוחלו מלוא עקרונות הסיקור ההוגן והנכון – תוך מתן ביטוי מלא, ראוי והוגן לטענות סוריאנו, אך גם תוך התייחסות אליהן מנקודת מבטם של הנתבעים. זאת מתוך זכותם להגן על עניינים אישיים וכשרים שלהם ולאחר שהותקפו באופן דיבתי ומסולף על ידי סוריאנו באמצעות תביעתו משוללת היסוד.

70. אותו פרסום תיאר בהרחבה את מהלך הדברים עובר להגשת התביעה כפי שפורט לעיל. כתב התביעה של סוריאנו אף פורסם בצמוד לאותו פרסום, למעט מספר שעות ספורות בהן לא היה זמין לצפייה בשל החשש כי העותק שפורסם אינו העותק שנשלח באמצעות הדוא"ל בוורד וללא נספחיו לח"מ במייל (כאמור כתב התביעה הומצא באמצעות דואר רשום למשרד הח"מ רק ביום 29.5.2019), ועודנו מפורסם בצמוד אליו על שלל טענותיו (הכוזבות) ונספחיו. מכתבו של הח"מ שציטוטים ממנו נכללו באותו פרסום, בא להציג תמונה מלאה של טענות הצדדים באותה עת.

71. גם איומים או רמיזות אותן מנסים הנתבעים לקרוא אל תוך מילותיו של פרסום זה כלפיהם לא היו ולא נבראו. כל שהיה הוא הסבר על האופן בו נהגו ונוהגים הנתבעים בעבודתם המקצועית וקביעה כי למרות שעמדת הנתבעים הוצגה לתובעים טרם הגשת התביעה, הם לא שעו לה והתביעה הוגשה. הצהרת המערכת כי תמשיך לדווח בעניין זה, באה לתת מענה לחשש המרתף (ואולי המגשים את תקוות סוריאנו), כי התביעה תרתיע אותם מלהמשיך ולדווח על הליך זה ועל הליכים אחרים בהם מעורב האחרון, ולהודיע ולהדגיש כי פתיחה בהליכים משפטיים לא תרתיע אותם והיא אינה פתרון קסם להפסקת הסיקור.

72. בשלב זה אף נגלה במלוא נפסדותו דפוס פעולתו של סוריאנו, המגיש נגד עיתונאים וגופים עיתונאיים שהוא בוחר בקפידה, הליכים משפטיים שונים במטרה לעורר בהם מורא ופחד ולמנוע את סיקור העניינים בהם הוא מעורב. הנה כי כן – סברו וסבורים עדיין הנתבעים, מדובר בתביעת השתקה (עניין שיוחב בו עוד בהמשך) ולא בפעם הראשונה.

--- העתק הפרסום מיום 15.5.2019 מצורף ומסומן "נ/20". פרסום זה אף צורף כנספח 12 לכתב התביעה המתוקן.

73. מיד, כהרגלו של התובע 1, בא לאחר פרסום זה מכתב איום והתרסה נוסף עליו חתום התובע 2, המדגיש את דפוס פעילותו ומדגים את התמדתו במעשה הבריונות המשפטי שלו. מכתב זה צורף כנספח 13 לכתב התביעה המתוקן.

--- העתק מכתבו של התובע 2 מיום 16.5.2019 מצורף ומסומן "נ/21". פרסום זה אף צורף כאמור כנספח 13 לכתב התביעה המתוקן.

74. כמובן שכל טענותיהם המתפלפלות של התובעים שנכללו באותו מכתב המובאות בסעיפים 92 ועד 100 לכתב התביעה בעניינים אלו נדחו על ידי הנתבעים ואין בהן דבר. הדיווח היה נכון וחוגן, גילוי נאות אודות היריבות המשפטית בין הצדדים ניתן בפרסום (על פתיחת אותה יריבות משפטית והגשת התביעה) ואף ניתן גם בהמשך בפרסומים נוספים ובאופן מוקפד. גם ביטוי לטענותיו של סוריאנו ניתן גם ניתן בפרסומים ולא היה כל מצג עיתונאי שקרי בהם, כפי שניתן לראות בבירור בפרסומים עצמם המצורפים כנספח.

75. באשר לביטוי "חברת סייבר", עליו מלין התובע, הרי שההגדרה המילונית מפרשת מונח זה כבא לתאר פעילות מחשבים ובאמצעות רשתות מחשבת דוגמת רשת האינטרנט ואין בו כלל דיבה.¹⁶ חברת מודיעין עסקי, כמו זו של סוריאנו, העושה שימוש בטכנולוגיות ממוחשבות מתקדמות, בהחלט יכולה להיחשב כחברת סייבר. אין כל כוונה דיבתית בתיאור זה, אלא עניין שבעובדה בלבד, וחברות רבות אף מתהדרות בהיותן חברות סייבר, ובישראל אף פועל גוף ממשלתי מכובד בשם "מערך הסייבר הלאומי".

¹⁶ מתוך ההגדרה במילון וובסטר בקישור <https://www.merriam-webster.com/dictionary/cyber>, relating to, or involving computers or computer networks (such as the Internet)

76. לא זו בלבד, שהתובע הגיש את תביעתו במטרה ברורה להפעיל לחץ ולהטיל מורא על הנתבעים, הרי שבומבך אף פצח בנסיונות "קידום" ופרסום של הליך זה אצל עיתונאים שונים, ככל הנראה שקיימים לו קשרים איתם בשל העובדה שמסר להם חומרים וידיעות בעבר. כך למשל פנתה לנתבע 3 העיתונאית ליאורה גולדנברג-שטרן מ"מעריב", למרות שמדובר בכתבת חברה ורכילות ולא מי שממונה על סיקור תחום המשפט. כך גם התקבלה פניה ממערכת תכניתו של אראל סג"ל ב 103 אף.אם, מה שהוביל לראיון שהתקיים ביום 19.5.2019 וגם עליו מלינים הנתבעים. כך גם התקבלה פניה מתוכניתו של אבי רצון ברדיו ירושלים, וגם מהאתר "זמן ישראל" שסופה בפרסום שבקישור הבא: <https://www.zman.co.il/person/1548/>. דומה כי ברור מי יזם פניות אלו ומה היתה מטרתן.

77. באשר לאותו ראיון שתמלילו צורף כנספח 14 לכתב תביעתם המתוקן של סוריאנו ובומבך, הרי שבומבך מלין לגביו רק על אמירה אחת של הנתבע 3, טאוסיג בקשר אליו. באשר לחלקו הראשון של המשפט – הרי שהוא בבירור הבעת דעה שאולי אינה נוחה לבומבך אך מגלמת התרשמות אותנטית וכנה מאופן התנהלותו בקשר לפרשה זו וכמובן שנאמרה בתום לב ובמסגרת ההגנות המוכרות.

78. באשר לחלקו השני של המשפט, הרי ברור גם מהעולה מסקירת הדברים לעיל, כי עמדתם הנחרצת של הנתבעים כי טענות התובעים אינם אמת וכי אינם משקפים את הגרסה הנכונה והמציאותית במקרה זה. גם אמירה זו הינה לגיטימית ביותר בשים לב לנסיבות הדברים, כפתיחה לדבריו של טאוסיג הבא להציג את גרסת הנתבעים ולאחר שבומבך תיאר באריכות את גרסת סוריאנו.

79. טאוסיג אף לא כינה את בומבך שקרן או התייחס באופן כללי לנוהג של אי אמירת אמת, אלא התייחס לטענות ספציפיות שהושמעו בשמו של סוריאנו בהקשר נקודתי ומסויים. על אלו בחר להגיב בחריפות המתבקשת, נוכח מופרכותן של אותן טענות והיותן מנוגדות לאופן האמיתי בו התקיימו הדברים. מה גם שבומבך עצמו השתמש במילים דומות כלפי טאוסיג והנתבעים במהלך הראיון לסג"ל ובהזדמנות אחרת, כשנפגשו לעימות טלוויזיוני בערוץ 13 בתכניתו של גיא לרר. כך למשל אמר: "אתר העין השביעית לא רק מפרסם, כמובן שהוא לא לוקח תגובה, לא בא ומבקש לשמוע מה אומר הצד השני, מה אנחנו אומרים, **בא וכותב שם דברים שקריים, כותב אפילו דברים שלא היו בכתב ההגנה** [...] הם באו וכתבו אפילו **דברים שלא היו ולא נבראו**, וגם חלקם אפילו לא מופיעים [...] **היה פה גם דברים שהפרו חיסיון עורך דין לקוח, דברים חסויים לחלוטין**".

80. הנה כי כן, בומבך גורס כי הנתבעים מפרסמים דברים שקריים – אותה טענה בדיוק שהופנתה כלפי הדברים שמסר בשם לקוחו, שהוא מכנה אותה דיבה חמורה. זאת בעת שהוא יודע היטב שהדיווח בעין השביעית כל כולו לקוח מכתב הגנה שהציטוט ממנו והדיווח עליו מוגנים

ומותרים. בומבך אף חזר על השקר לפיו עמדת לקוחו לא הובאה בפרסום, על אף שהיא הובאה בהרחבה בדיווח, שתיאר את טענות סוריאנו כפי שנכללו בכתב התביעה.

81. בומבך חזר בשם מרשו על שקר דומה נוסף, לפיו דעתו לא נשמעה, למרות שהיה מודע היטב לחילופי המכתבים ושיחות הטלפון בינו לבין בא-כוח העין השביעית בעניין זה ממש. בומבך מוסיף שקר נוסף לפיו בדיווח היו דברים שלא נכללו בכתב ההגנה, טענה שאין לה בסיס והיא ניתנת לבדיקה ואימות פשוטים. אם לא די באלה, בא בומבך וטוען בתעוזה חוצפנית דבר שקר נוסף, לפיו הדיווח הפר לכאורה חיסיון עורך דין – לקוח, טענה שאין לה ידיים ורגליים וכלל לא ברור איך להתייחס אליה מאחר ש"העין השביעית" לא נחשפה ליחסיו החסויים של בומבך עם סוריאנו. ממילא לא פורסם על ידי הנתבעים דבר על אודות עניינים אלו והדברים ברורים וניתנים לבדיקה פשוטה אגב קריאת הדיווח.

82. פירכות, בדותות ודברים שאינם קרובים לאמת אותם אמר בומבך בשידור, מצדיקים בפני עצמם את הקביעה לפיה הוא אמר דברי שקר, וממילא גם הטענות בכתב התביעה דכאן כוללות שקרים חמורים ומכפישים שגם לגביהם ניתן לטעון כי הוא מנצל אגב העלאתם את ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע. זאת למשל בנוגע לטענה בדבר יחסי תן וקח או "סוכן" ו"מפעיל", בין "העין השביעית" לבין דרוקר, עניין שלא היה ולא נברא והתובעים ממילא אינם מספקים לו שום הוכחה או תיקוף.

83. דומה למשל כי הטענות המועלות על ידי בומבך בהקשר זה ובמקרה שלפנינו, מזכירות את שנאמר בת.א. (ת"א) 37775/04 אמיר נ' קריכלי, תק-של 2006(1), 11123 (2006), שם נדחתה תביעתו של עורך דין נגד הנתבעת שהטיחה בו לטענתו "אתה טיפש", "אתה לא מבין כלום", "אתה עורך דין קטן", "מי אתה בכלל לשאול את כל השאלות האלו" ו"אני מזהירה אותך, העורך-דין הזה יסבך אותך".

84. בניגוד לטענות התובעים, פרסומי המשך של הנתבעים (אלו הנזכרים בתביעה וגם אלו שבאו אחריהם) לא באו מתוך זדון אלא מתוך הצורך והרצון לעדכן על ההתפתחויות ולהעמיד על דיוקם את הדברים נוכח טענותיו המסולפות של בומבך באותו ראיון רדיופוני, וכדי להעביר ולהדגיש מסר ציבורי חשוב לפיו תביעות השתקה לא ישיגו את מטרתן ולא יובילו להשתקת השיח על התובעים, וכי טענותיהם השקריות יזכו למענה פומבי ללא מורא. כך פורסם הדיווח מיום 20.5.2019 שצורף לכתב התביעה המתוקן כנספח 15. אחריו כאמור התקבל מכתב איום, הפחדה והתראה נוספת מבומבך, עוד באותו היום. מכתב זה זכה לתשובה קצרה ותמציתית מספר שעות מאוחר יותר.

--- העתק תכתובות הדוא"ל בין הצדדים בצירוף מכתבו של התובע 2 מיום 20.5.2019 מצורף ומסומן "22/נ".

85. בניגוד לנטען על ידי בומבך בתיאוריו המרחיבים אודות "סטים" של טענות – הרי שבניגוד לנטען באותו ראיון הרי שדווקא בומבך הוא זה שהפך את היוצרות. הנתבעים דיווחו עם הגשת כתב

הגנתו של דרוקר על העניינים הראויים לדיווח מתוכו, בשני פרסומים שהתמקדו בנושאים שונים כעולה מהם. במסגרת פרסומים אלו הובאו גם טענות סוריאנו כפי שנכללו בכתב תביעתו. לו היה בוחר סוריאנו להגיש כתב תשובה לכתב הגנתו של דרוקר, היה גם זה ודאי זוכה לסיקור. בקשתו של סוריאנו למחיקת סעיפים מכתב הגנתו של דרוקר – סוקרה גם היא על ידי הנתבעים בהסתמך על כתבי הטענות שהוגשו במסגרתה, כפי שסוקר כל צעד משפטי שעשה סוריאנו במשפטים אלו ואחרים שהוא מנהל נגד עיתונאים.

86. עוד יודגש את שסוריאנו ובומבך אינם מקבלים או שמתעלמים ממנו. בעת סיקור כתבי טענות והליכים משפטיים, נובע הסיקור מטענותיהם של הצדדים במסגרת ההליך ולא מטענות חיצוניות להליך. טענות הצדדים מובאות מתוך כתבי הטענות שלהם וכך נהגו הנתבעים גם במקרה זה. כתב הטענות שפורסם או הוגש באותו עיתוי הוא זה המניע לפרסום, אך בצד האמור בו מובאות גם טענות הצדדים האחרים להליך כפי שהופיעו בכתבי טענותיהם, ככל שהוגשו.

87. באשר לטענות כאילו הנתבעים כותבים דברים שלא נכללו בכתב הגנתו של דרוקר (ראו למשל סעיפים 119 ו 120 לכתב תביעה המתוקן), הרי שאלו הן טענות הקונספירציה המוכרות של בומבך וסוריאנו שיש לדחות אותן בכל פה. כפי שהוסבר היטב לבומבך בעל פה ובכתב, לא נמחקו מילים בכתב הגנתו של דרוקר והנתבעים לא עשו איתו יד אחת כדי לפרסם פרטים שלא פורסמו. לא מיניה ולא מקצתיה, והדברים ניתנים לבדיקה פשוטה ע"י קריאת הדיווחים בצמוד לכתב ההגנה עליו מדוות.

88. גם את שאר טענותיו של בומבך יש לדחות. כתב תביעתו של סוריאנו נגד "העין השביעית" על נספחיו, (זה שלא הומצא כדין על ידי בומבך עד ליום 29.5.2019), התפרסם באתר יחד עם הדיווח על כתב התביעה. כך גם טענותיו בקשר עם תביעתו הראשונה נגד דרוקר – הן בגוף הפרסומים והן בכתב תביעתו שפורסם בצמוד אליהם. התובעים מגויסים לתלות עלבונות והכפשות בלתי מבוססים בנתבעים, רוקמים תיאוריות קונספירציה ומכתירים "חביבי מערכת" מדומיינים (ראו למשל בסעיף 125 לכתב התביעה המתוקן).

89. ויודגש שוב: גם אם מר דרוקר או מי מטעמו היו מוסרים את כתב ההגנה ל"עין השביעית" על מנת שיפרסמו דיווח על אודותיו, הרי שלא היה בכך כל פסול. וכאמור גם התובע עצמו נוהג דרך קבע לפנות לעיתונאים ולהציע להם לכתוב על ענייניו. עם זאת, במקרה דנן, הפרסום על כתב ההגנה נעשה ביוזמה הבלעדית של "העין השביעית" וכתב ההגנה הגיע לידיה מתוך חיפוש עצמאי במערכת "נט המשפט".

90. הנה כי כן, הנתבעים סיקרו וימשיכו לסקר גם לאחר שנתבעו, באופן מקצועי, נכון והוגן את ההליכים השונים בהם מעורבים התובעים, לרבות ההליכים שהוגשו על ידם נגד הנתבעים עצמם ובשים לב להיותם צד להליך. זאת על אף פניות חוזרות ונשנות של בומבך לנתבעים 2-4 ותלויות מתלוות שונות שהוא מעלה בקשר לסיקור הנמשך את התובע 1 וענייניו. זאת גם במסגרת שיחות ופניות אליו כנציגו של סוריאנו לצורך קבלת תגובות במסגרת פרסומי המשך. במסגרת פניות אלו הובהר לבומבך כי הנתבעים רואים את תוכנן ככזה שניתן לפרסמו. יצויין כי התובעים

המשיכו ושלחו מכתבי איום רבים נוספים, אותם פרסמה "העין השביעית", עד שהפכו לבדיחה בקרב קהל הגולשים וחדלו מכך.

--- רשימת הפרסומים של ה"עין השביעית" בעניין סוריאנו נכון למועד הגשת כתב הגנה זה, מצורפת ומסומנת "נ/23"

--- פניות נוספות של התובע 2 והתכתבויות בעניינים אלו, מצורפות ומסומנות "נ/24"

91. נדגיש כי ככל הנראה לא ראה בומבך עצמו את הפרסום שבנספח 15 לכתב התביעה כבעייתי או מכפיש שכן קישור אליו, שלא טרח למחוק או להסתיר מופיע בעמוד הפייסבוק שלו עצמו, בתגובה לפוסט שפרסם במהלך מסע הבחירות ללשכת עורכי הדין, במסגרתו חבר למועמד ציון אמיר והיה שותף בכיר בו. קישור זה המצוי בעמוד עוד מעת פרסומו מיום 20.5.2019 – נותר שם שריר וקיים והתובע בומבך ככל הנראה אינו מתרגש מ"הסכנות" הטמונות בו והשלכותיהן הדיבתיות המוכחשות כמובן מכל וכל.

--- העתק הפוסט והתגובה מדף הפייסבוק של התובע 2, מצורף ומסומן "נ/25".

מסגרת הטענות המשפטיות

טענת סף – העדר יריבות מול התובע 2 המצדיק מחיקת תביעתו

92. התובע 2 בומבך בחר הפעם מטעמיו שלו, או אולי מטעמי לקוחו סוריאנו, להתעבר על ריב שאינו שלו¹⁷, לריב את ריבו של הלקוח-האתר ולהצטרף אליו כצד ולא כמייצג בלבד. גם הדברים שנאמרו בפי הנתבע 3 וכן אלו שנכתבו בפרסום מיום 20.5.2019, נכתבו ונאמרו כלפי טענות של סוריאנו שאין בהם אמת. התובע 2, בומבך, המייצג את סוריאנו והטוען בשמו את טיעונו, אינו בעל יריבות אישית עם הנתבעים בשל אותם פרסומים וכל ניסיון ליצור יריבות כזו הוא שגוי ומלאכותי.

93. מכאן שבהעדר יריבות אמיתית בין הצדדים (מלבד זו המדומיינת על ידי בומבך), אין מקום לשעות לתביעתו האישית (מה גם שלא נערכה הפרדה ראויה בכתב התביעה בין רכיבי תביעתו האישית של התובע 1 מאלו של התובע 2 שלכל היותר מחזיק בטענה אישית אחת כלפי הנתבע 3 בלבד בגין אמירה אחת).

94. דפוס זה מדגים גם הוא את מידת הנחישות, הברוטליות ונסיונות האיום כלפי הנתבעים 2-4 ובמיוחד כלפי מי שעומד בראש המערכת העיתונאית של האתר, כדי להרתיע אותם מלבצע את תפקידם המקצועי.

¹⁷ מחזיק באזני-קלב-- עבר מתעבר, על-ריב לא-לו. (משלי, כ"ו, פסוק יז)

טענות מקדמיות המצדיקות את סילוק התביעה או עיכוב ההליכים

סילוק על הסף מחמת היות התביעה "תביעת השתקה" והליך אסטרטגי נגד ביטוי ציבורי (SLAPP)

95. עניין תביעות ההשתקה זכה לדין הולך וגובר בישראל בשנים האחרונות – בין השאר בפרסומים ציבוריים¹⁸ ואקדמיים שונים,¹⁹ גם נוכח הליכים משפטיים שונים שהתנהלו וזכו לחשיפה ציבורית ותקשורתית משמעותיות. מאמרים, טורי דעה ודיווחים בנושא פורסמו לאורך השנים גם ב"עין השביעית". אחד מאותם הליכים משפטיים מהשנים האחרונות, במסגרתו התייחס לסוגיה גם בית המשפט העליון ברע"א 1688/18 יגאל סרנה נ' בנימין נתניהו (פורסם בנבו) מפי כבי השופט עמית, שם נאמר:

"גם הסוגיה של "תביעות השתקה" (SLAPP) עשויה להיות ראויה לדין עקרוני, אך מקובלת עליו המסקנה כי המקרה דנא אינו המקרה המתאים לפיתוח דוקטרינת SLAPP תוצרת הארץ. אכן, תביעה המוגשת על ידי ראש הממשלה כנגד אדם פרטי, מעוררת חשש אינהרנטי לתביעת השתקה, נוכח פערי הכוחות בין הצדדים. אלא שבמקרה דנן, נחה דעתי כי התביעה שבפנינו חסרה חלק מהמאפיינים הקלאסיים של תביעת השתקה, כמו עילת תביעה חסרת יסוד או גבולית או סכום תביעה מופרז. זאת, לצד נימוקים נוספים עליהם עמדו הערכאות דלמטה (ראו פסקאות 152-166 לפסק דינו של בית משפט השלום ופסקה 11 לפסק דינו של בית המשפט המחוזי; להרחבה ראו שחר טל "אימת הדיבה: מפת התמריצים להגשת תביעות SLAPP בישראל" משפטים מה 515 (2015), בפרט בעמ' 536-537 ו-563; הצעת חוק למניעת שימוש לרעה בהליך משפטי, התש"ע-2010 (פ/2403/18) שהוגשה בכנסת השמונה עשרה והצעות חוק דומות נוספות מן השנים האחרונות (פ/900/19; פ/1140/19; פ/1139/19; פ/490/20; פ/491/20; פ/2514/20); רע"א 2816/17 דהרי נ' לוי [פורסם בנבו] (10.5.2017) וכן ע"א 2266/14 ילין נ' אם תרצו – ציונות או לחדול [פורסם בנבו] (15.7.2015) שם נכתב בקצרה כי "בית משפט זה מביע עמדתו כי ראוי לתביעה כגון דא שלא הייתה מוגשת מלכתחילה, וראוי, בהנחיה נורמטיבית לעתיד, כי בתי המשפט יתנו דעתם לנושא ההוצאות בתביעות כגון דא".

(לעניין זה ראו גם את פסקי הדין שהובאו בסעיף 63 לכתב הגנתו של דרוקר).

¹⁸ ראו למשל פרסום של האגודה לזכויות האזרח משנת 2013, תחת הכותרת "משתיק קול: משפטי דיבה כאיום על חופש הביטוי", הזמין לקריאה בקישור הבא: <https://law.acri.org.il/he/wp-content/uploads/2013/02/TheSilencer.pdf>
¹⁹ ראו עוד אצל שחר טל "אימת הדיבה: מפת התמריצים להגשת תביעות SLAPP בישראל" משפטים מה 515 (2015) ראו את הקישור הבא לצפייה בתוכן המאמר:

<https://www.nevo.co.il/books/%d7%9b%d7%aa%d7%91%d7%99%20%d7%a2%d7%aa/%d7%9b%d7%aa%d7%91%d7%99%20%d7%a2%d7%aa/%d7%9e%d7%a9%d7%a4%d7%98%d7%99%d7%9d/%d7%9b%d7%a8%d7%9a%20%d7%9e%d7%94/mishpatim-45-2-515.pdf>

--- העתק המאמר מאת שחר טל "אימת הדיבה: מפת התמריצים להגשת תביעות SLAPP בישראל" משפטים מה 515 (2015), מצורף ומסומן "נ/26"
--- דוח האגודה לזכויות האזרח מיום 22.2.2013 תחת הכותרת "משתיק קול: משפטי דיבה כאיום על חופש הביטוי" מצורף ומסומן "נ/27"
--- רשימת פרסומים וקישורים לתכנים בנושא שפורסמו באתר העין השביעית מצורפת ומסומנת "נ/28"

96. הנה כי כן, גם תביעתם של התובעים, לוקה (כפי שאף ציין דרוקר בכתב הגנתו) בסממנים בולטים של תביעת השתקה (שיפורטו אף בחמשך) והתנהלותו הנמשכת, כלפי הנתבעים בהליך זה ובהליכים אחרים, מחזקת את הרושם כי הוא פועל באמצעות הליכים משפטיים באופן פסול ותוך ניצול לרעה שלהם, כדי להגיע לתוצאות שאינן בתכרח קשורות לסעדים המבוקשים בתביעותיו.

97. התובע 1, סוריאנו, מקפיד על דפוס תביעה מובחן ובוחר בקפידה את יריביו המשפטיים. כך למשל הגיש, לרבות הליך זה, גם את התליכים הבאים: התביעה הראשונה נגד דרוקר: 43260-02-18 סוריאנו נ' דרוקר. תאריך פתיחה: 19.2.18. תביעה שהוגשה בסמוך לה נגד האתר בחדרי חרדים ועיתונאים מטעמו 18293-03-18 סוריאנו נ' בחדרי חרדים בע"מ, מני גיורא שוורץ ומשה ברגמן. תאריך פתיחה: 8.3.18, תביעה נגד הבלוגר האמריקאי סילברסטיין 54630-05-18, סוריאנו נ' סילברסטיין. תאריך פתיחה: 25.5.18. החלטת הסילוק של תביעה זו זכתה לשני הליכי ערעור מטעמו של סוריאנו: 38104-03-19 (מחוזי), תאריך פתיחה: 17.3.19 ורע"א 4369/19 (העליון), תאריך פתיחה: 27.6.19, אשר נדחו גם הם. לפרסומים אלו התייחס גם דרוקר בכתב הגנתו (ראה בעמ' 4, סעיף ב.4, סעיפים 35 – 40). יודגש כי ריבוי כזה של תביעות דיבה נגד עיתונאים תוך חודשים ספורים ע"י תובע אחד הינו חריג ויוצא דופן ומעיד על התנהלות שיטתית ומכוונת לשימוש לרעה בהליכי משפט על מנת לסתום את הגולל על הדיון הציבורי בנושא אקטואלי.

98. כפי שתואר בפרסומי "העין השביעית", הגיש סוריאנו, באמצעות בא-כוחו בומבך, בפברואר 2018 תביעה אישית נגד עיתונאי חדשות 13 רביב דרוקר (ולא נגד חדשות 13 או נגד כלי התקשורת שבו נאמרו הדברים – גלי-צה"ל), משום שהזכיר את שמו בראיון לגלי-צה"ל. דרוקר נשאל בראיון האם סוריאנו הוא האיש שאליו מכוונת המשטרה בהדלפותיה, על אודות גורם שפעל כביכול למעקב אחר חוקרי ראש הממשלה נתניהו. דרוקר השיב בחיוב, אך הדגיש כי אין כל הוכחה לכך שסוריאנו אכן מעורב במעשים שכאלה. למרות זאת הוגשה נגדו תביעה. דרוקר טוען להגנתו בין היתר, כי התביעה של סוריאנו נגדו היא תביעת השתקה שנועדה לסתום את פיו תוך פגיעה בחופש הביטוי, חופש העיתונות וזכות הציבור לדעת.

99. כחודש לאחר שהגיש את התביעה הראשונה נגד דרוקר, במרץ 2018, הגיש סוריאנו תביעה נגד אתר "בחדרי חרדים" ושני עיתונאים בו, בדרישה לפיצוי בסך 300 אלף שקל. במוקד תביעה זו שני דיווחים שראו אור באתר וכללו מידע שפורסם קודם לכן בחברת החדשות (כיום חדשות 12) ותאגיד השידור הישראלי, לצד פרטים ביוגרפים נוספים על סוריאנו ותצלום שבו פניו נראים באופן חלקי. חדשות 12 וכאן לא נתבעו על ידי סוריאנו. באתר "בחדרי חרדים" טוענים להגנתם בין היתר, כי התביעה של סוריאנו נגדם היא תביעת השתקה וכי סוריאנו עושה שימוש לרעה בהליכי משפט.

100. במאי 2018 הגיש סוריאנו תביעת דיבה שלישית, גם כן על סך 300 אלף שקל, הפעם נגד הבלוגר האמריקאי ריצ'רד סילברסטיין. תביעה זו הוגשה לאחר שסילברסטיין פרסם בבלוג שלו פוסט בעקבות הדיווח על סוריאנו בתאגיד השידור הישראלי. נגד תאגיד השידור הישראלי כאמור. לא הוגשה תביעה. סוריאנו טען כי הבלוגר סילף את ממצאי התחקיר והכפיש את שמו. סילברסטיין טען כי כלל אין מקום לדון בתביעה של סוריאנו בבית-משפט ישראלי. בית-משפט השלום קיבל טענה זו, ובתי-המשפט המחוזי והעליון דחו את ערעורו של סוריאנו על החלטת זו.

101. או אז - הגיש סוריאנו את התביעה הרביעית, בסך 320 אלף שקל, הפעם נגד דרוקר, אתר "העין השביעית", טאוסיג ופרסיקו. סוריאנו טען בתביעתו באופן כוזב כי הפרסומים באתר "העין השביעית" נעשו בתיאום כלשהו עם דרוקר ולצרכיו. עוד טען כי הדיווח של האתר על התביעה הראשונה נגד דרוקר היה לא הוגן ופגע בשמו הטוב. בעקבות הדיווחים באתר "העין השביעית" על התביעה האמורה, התווספו לתובע ולעורך דינו בומבך, טענות, מענות ותלונות נוספות, שבעטיין הצטרף עו"ד בומבך כתובע נוסף, וסכום התביעה נגד "העין השביעית" תוקן ל-420 אלף שקל, כך שהתביעה כולה הועמדה על סכום של 580 אלף שקל.

102. אם כן, בתביעות הדיבה שהגיש נגד עיתונאים מאז תחילת השנה שעברה (ועוד היד נטויה) דרש סוריאנו (יחד עם בומבך במקרה אחד) פיצוי בסך כולל של קרוב ל-1.7 מיליון שקל.

103. התובע 1 אינו מגיש תביעות נגד כלי תקשורת "חזקים" אלא נטפל באופן אישי לעיתונאים וכותבים מסוימים ומתמקד בהטלת מוראו על כלי תקשורת קטנים שהוא סבור אולי שלא יעמדו בלחציו הכלכליים-משפטיים-בריוניים. כך בחר שלא לתבוע את גלי צה"ל על אף שדבריו של דרוקר עליהם נתבע באופן אישי נאמרו שם וכך בחר שלא לתבוע את חדשות 13, בה מועסק דרוקר. הוא גם בחר שלא לתבוע את תאגיד השידור הישראלי או את חדשות 12 אודות דיווחים שדיווחו אודותיו ואשר עליהם הסתמכו דיווחי "בחדרי חרדים" והבלוגר סילברסטיין – אותם דווקא כן החליט לתבוע וניהל הליכים שהעפילו עד לבית המשפט העליון – ולא צלחו.

104. עוד יוער כי התובע פועל באופן אגרסיבי בדרכים שונות לסכל כל פרסום עליו ובכל דרך אפשרית. כך פנה לרשת החברתית טוויטר בדרישה כי יוסרו ציוצים הנוגעים אליו ומפנים לפרסומים אודותיו. יצוין כי טוויטר סירבה להסיר את הציוצים, כפי שהודיעה לגולשים. כך גם החל פונה ומאיים לאתר התחקירים האמריקאי "פורנזיק ניוז", המתמחה בסיקור ענייני ביטחון לאומי ושחיתות ציבורית, שפירסם כתבות ופרטים שונים אודותיו, אודות זימון שלו להופיע בפני ועדה בסנאט האמריקאי ופרטים נוספים שככל הנראה לא נשאו חן בעיניו, זאת למרות שהדבר דווח בהרחבה בעיתונות הבינלאומית, באתרים עיתונאיים ידועים ומוכרים כ"פוליטיקו" או "היטלגרף", שלא נתבעו.

105. עולה מדפוס פעולתו של סוריאנו, בעצמו ובאמצעות נציגיו כי הוא מנטר ועוקב באופן תדיר, מיידי ושוטף אחר כל תג ותו הנכתב, נאמר או מפורסם עליו במקום כלשהו, בין אם בכלי תקשורת, רשת חברתית, רשת האינטרנט ושאר דרכי פרסום וכי התנהלותו זו מגיעה עד לכפייתיות

בולטת ובלתי מתפשרת. גם בכך יש כדי להעיד על מגמות של "השתקה" העולות מפעילותו כלפי הנתבעים ואחרים.

--- פרסומים שונים אודות סוריאנו באתרים בחו"ל ודיווחים עליהם, לרבות בקשר לפניותיו המשפטיות בקשר לפרסומים אלו מצורפים ומסומנים "נ/29"
--- תכתובות ופרסומים הנוגעים לבקשתו של סוריאנו להסיר ציוצים שונים מ"טוויטר" הנוגעים לו, מצורפים ומסומנים "נ/30"

106. עוד יצוין בהקשר של תביעות השתקה ותביעות סרק אזרחיות כי כבר נאמר שאינן חזון נדיר. המלומד ברעם קבע כבר ב-2007 כי:²⁰ "במציאות המשפטית הרווחת, אנו עדים לא פעם לנקיטתם של הליכים משפטיים אזרחיים ללא יסוד עובדתי או משפטי סביר ו/או לניהולם בחוסר תום לב משיקולים זרים, למטרה אחרת ותוך שימוש לרעה בהליכי בית משפט" (משה בר-עם, "הליכי סרק אזרחיים", עלי משפט ו' (2007) 135).

107. "עם זאת", כותב שם בר-עם בהמשך "והגם שלעתים יש בכלים הדיוניים כדי ליתן פתרון מספק, הרי לנוכח השינוי שחל בשנים האחרונות באקלים החוקתי, המעבר לפרשנות תכליתית וההכרה בזכות הגישה לערכאות כזכות חוקתית, גברה הנטייה לזהירות יתר בעניינו של מי שמבקש לנהל הליכים משפטיים ועל כן אם לא מתעורר חשש לקיומם של הליכי סרק בגדרם, יש קושי רב יותר בקבלת סעד דיוני אפקטיבי הדרוש לסיכולם ואין בנמצא סעד ממשי לפיצוי על נזקים שנגרמו בגינם.

מהאמור עולה כי אין בסעד הדיוני כדי לספק תרופה מלאה והולמת למכלול הנזקים שנגרמו לצד הנפגע בשל הליכי הסרק, והניסיונות להבטיח את מניעתן, כמו גם מתן פיצוי בגינם בפסיקת צו להוצאות, לא צלחו. זאת ועוד, אין זה ראוי לבסס עילת תביעה מהדין המהותי על חקיקת משנה שעניינה סדרי דין ואין בתקנות כדי לשמש מקור ראוי. ואכן "מקובל לחשוב שאין קיימת בנסיבות שבהן ננקטו הליכי סרק בישראל תרופה נזיקית כנגד מי שיוזם או מנהל נגד יריבו fide mala הליך סרק אלא לפי סעיף 60 לפקודת הנזיקין", אשר גם בה אין כדי לסייע, לנוכח תחולתה המצומצמת, על הליכי נפל בפלילים, פשיטת רגל ופירוק בלבד.

בנסיבות אלה יוצא הצד הנפגע מתוסכל וממורמר, שכן אין בדחיית התובענה ובמתן צו להוצאות כדי ליתן מזור מלא לנזקיו, בהיותם רבים ומגוונים, נוסף על הפגיעה בזכותו להליך הוגן ותחושתו המוצדקת בדרך כלל, שלפיה "חוטא יוצא נשכר". תחושה זו, שלפיה "הצדק לא נעשה" (לפחות לא במלואו), יש בה, בהיבט המצרפי, כדי לפגוע באמון ציבור המתדיינים בבית-המשפט, ובטווח הארוך יש בה כדי לתרום לפגיעה ביוקרתו של בית-המשפט בעיני הציבור, עד כדי פגיעה בשלטון החוק בבחינת "אין דין ואין דיין". לא זו אף זו, היעדר תרופה מתאימה עלולה לשמש תמריץ לניהול הליכי סרק, שכן בהערכה כלכלית מושכלת, תוחלת הסיכון בניהולם קטנה מהתועלת הנפסדת בגינם".

²⁰ לקישור למאמרו של השופט משה בר-עם, "הליכי סרק אזרחיים", עלי משפט ו' (2007) 135 ראו : <https://clb.ac.il/wp-content/uploads/2017/10/5-6.pdf>

108. העדר הכלים להתמודדות עם תביעות סרק – מתחדד במקרה של נתבעים שמשאביהם הכלכליים מוגבלים (לשם הפרופורציה – תקציבה השנתי של העין השביעית עומד על כ-750 אלפי ₪, בעוד שהתובעים מבקשים בגין האירועים נשוא המחלוקת לשלשל לכיסם 420 אלף ₪ בהתאם לכתב תביעתם המתוקן). ברי כי נתבעים כאלה – בהם כלי תקשורת קטנים ועיתונאים – מתקשים לשאת בסיכון של הפסד במשפט כזה – מה שמצנן עוד יותר את יכולתם לעסוק במקצוע העיתונות ללא מורא.²¹

109. ביחס לתביעות לשון הרע, ניכרת תוצאה של הרתעת יחידים וארגונים הפועלים בתקציב מוגבל, מלהביע דעה, לממש את חופש הביטוי שלהם בעניינים ציבוריים חשובים. לעניין זה ראו "גם בישראל עלות ניחולו של משפט דיבה גבוהה והסיכוי שתוגש תביעה כנגד המפרסם היא בין השיקולים המרכזיים שמפרסם שקול מבין בחשבון לפני הפרסום, לא פחות מהסיכוי להפסיד במשפט כזה" (חאלד גנאים, מרדכי קרמניצר, בועז שנור לשון הרע – הדין המצוי והרצוי (המכון הישראלי לדמוקרטיה), בעמ' 255). אפקט מצנן שכזה פוגע באינטרס הציבורי הכללי של זרימת מידע, החלפת דעות ודיון בעניינים ציבוריים, החיונית למרקם החיים הדמוקרטי.

110. להרחבה בעניינים ושיקולים נוספים המאפיינים תביעות השתקה, ראו גם בפרסומים שצורפו כנספחים נ/ 26 ו נ/ 27 לעיל. שם גם ניתן למצוא מאפיינים לתביעות השתקה העונים על קווי המתאר של תביעה זו ותביעות סוריאנו בכלל. נפרוט כעת מאפיינים אלו לפרוטות:

א. עניין ציבורי : מדובר בתביעה או באיום שבאים בעקבות השתתפות בשיג ושיח פומבי ובנושא שיש בו עניין ציבורי. כלומר, האיום הוא נגד כל התבטאות או פעולה בנושא שהאינטרס החברתי מחייב שאפשר יהיה לפרסם עליו מידע או לקיים עליו דיון ציבורי והוא חורג ממחלוקת אישית בין שני פרטים.

ב. אפקט מצנן – הרתעה : תביעה משתיקה תיחשב ככזו אם עצם הגשתה ובידוריה עלולים להטיל אפקט מצנן על נכונותם של הנתבע או של אחרים להשתתף בדיון ציבורי. הדגש בהקשר זה מושם על התוצאה האפשרית והמסתברת של התביעה או האיום ולא על האפקט שלהם בפועל על הנתבע הקונקרטי, שכן לעתים מוגשת תביעה דווקא משום שהמפרסם סירב לפעול בהתאם לדרישות התובע ולאיומו. אבל עמידתו האיתנה של נתבע – ככל שבכלל עמדה בפניו ברירה – אינה מרפאת את הפגיעה בחופש הביטוי של הנתבע.

ג. עילת התביעה – לשון הרע : בארצות הברית, שלא כמו בארץ, התפתח הדיון בתביעות משתיקות בקשר למספר דפוסים מרכזיים שרק אחד מהם הוא תביעה בעילה של לשון הרע. סוג בולט אחר של תביעות משתיקות מתייחס להתנכלות של תאגידים, ובמיוחד של יזמי נדל"ן, לפעילים או לארגוני סביבה שפעלו במישור המשפטי או המנהלי נגד תכניות בנייה. דפוס זה מוכר גם בישראל, אך הוא עדיין בטל בשישים לעומת שטף התביעות המשתיקות שמתבססות על עילה לפי חוק איסור לשון הרע.

ד. פערי כוחות : מאפיין שכיח בתביעות משתיקות הוא פערי כוחות, בעיקר כלכליים, לטובת התובע. התביעה מוגשת לרוב נגד מבקר דומיננטי של התובע, שהוא אדם מן היישוב.

²¹ להרחבה בעניינים אלו ראה גם יובל אלבשן, זרים במשפט, הוצאת הקיבוץ המאוחד (2005) בעמ' 77, א. סלנט "העני והעשיר בעיני החוק" הפרקליט יז (תשכ"א), 9, 313 וכן דברים שנשא השופט יעקב טירקל בכנסת בנושא "שיויון בנגישות לשירותים משפטיים" ב 2002.

לעומתו, התובע הוא לעתים גוף בעל כוח כלכלי איתן שמאפשר לו לספוג בקלות את העלות הכספית הכבדה שבניהול תביעה משפטית.

ה. **סכום התביעה:** מאפיין נוסף בתביעות משתיקות הוא סכום תביעה גבוה. מדובר לעתים בסכומים שאין להם כל קשר לנוק הנטען מהפרסום, שאין להם אחיזה בדין ושחורגים באופן משמעותי מהסכומים המקובלים בפסיקה. פעמים רבות דורשים התובעים את מלוא הסכום שאפשר לתבוע מבלי לטעון לקיומו של נזק ("ללא הוכחת נזק") – 50,000 ש"ח בתוספת עדכון החישוב, ולא פעם הם גם מייחסים לנתבעים כוונה רעה, כדי להגדיל את הסכום פי שניים.

ו. **תביעה חסרת יסוד, גבולית או זניחה:** טענות סרק עובדתיות ומשפטיות שכיחות מאוד במכתבי התראה לפני הגשת תביעה, אשר בהם המאיים אינו נדרש אפילו לעגן את טענותיו בדין. אבל, בדרך כלל, גם התביעות המשתיקות הן בעלות יסוד רעוע, וסיכוייהן להתקבל בסופו של המשפט נמוכים. כך כאשר סכום התביעה הינו מוגזם עד כדי שערורייה, כשהפגיעה הנטענת בשמו הטוב של התובע כלל אינה מהווה "לשון הרע", כאשר עיקר העובדות שבפרסום הן אמת לאמיתה או כאשר הפרסום "הפוגע" הוא זניח.

יפים הדברים עד מאוד באשר לתביעה שלפנינו שעיקרה וכל כולה נסוב סביב סיקור המוגן בהוראות דין מפורשות של הליכים משפטיים אחרים בהם נקט סוריאנו).

111. עולה מכל המקובץ כי תביעתם של התובעים לוקה בכל תסמיני תביעה ההשתקה שנמנו לעיל. היא הוגשה בגין עניינים עובדתיים שיש בהם עניין ציבורי מובהק, מטרתה הוא לצנן את השיח הציבורי של הנתבעים ושל אחרים סביב סוריאנו ופעילותו וקשריו לדמויות ציבוריות שונות כולל ראש הממשלה בנימין נתניהו, עילתה לשון הרע, סכומה גבוה מאוד ובמיוחד ביחס לאמות המידה בפסיקה, מתקיימים בה פערי כוחות מובהקים בין תובע לנתבעים והיא תביעה קלושה, חלושה וזניחה. הנה כי כן – תביעת השתקה במלוא תפארת המליצה.

112. כך עומדת לבית המשפט הנכבד הרשות ואף הזכות וההכרח, לסלק תביעה זו על הסף. בין אם שחלקים רבים ממנה על פניהם ומתוך עיון במסמך גלוי אינם מגלים עילה, בין אם שהיא מהווה שימוש לרעה בהליכי משפט ולוקה בקטגוריות וטורדנות ובין אם בשל נימוק אחר שעל פיו הוא סבור שניתן לזרות מלכתחילה את התובענה בנוגע לנתבעים.

113. ובלשון הוראות התקנות כתובים הדברים כך:

מחיקה על הסף

100. בית המשפט או הרשם רשאי, בכל עת, לצוות על מחיקת כתב תביעה נגד הנתבעים,

כולם או מקצתם, על יסוד אחד הנימוקים האלה:

(1) אין הכתב מראה עילת תביעה;

(2) נראה לבית המשפט או לרשם מתוך הכתב שהתובענה היא טרדנית

או קנטרנית;

....

דחיה על הסף

101. (א) בית המשפט או רשם שהוא שופט רשאי, בכל עת, לדחות תובענה נגד הנתבעים, כולם או מקצתם, מאחד הנימוקים האלה:

...

(3) כל נימוק אחר שעל פיו הוא סבור שניתן לדחות מלכתחילה את התובענה בנוגע לאותו נתבע.

הליך אחר תלוי ועומד המצדיק את עיכוב הדיון דכאן (lis alibi pendens)

114. טענותיו הפלאיות והקונספירטיביות עד לזרא של התובע 1, שאין בהן מתום²², קושרות את הנתבעים ברשת תחבולה שאין בינה ובין המציאות כל קשר או בדל אמת.

115. אלא שראשיתן של טענות אלו נטוע בהליכים קודמים אותם מנהל התובע 1 מול הנתבע 1 (ת.א. 43260-02-18) – וסיקורם העיתונאי, הוא אשר העלה את תמנתו של התובע 1 עד כי החליט לתבוע את הנתבעים 2-4. בכתב תביעתם של התובעים, שלובות טענות שונות אודות טיב הטענות שהובאו בכתב הגנתו של הנתבע 1 באותו הליך והאופן שבו השפיעו או באו לידי ביטוי בפרסומיהם של הנתבעים 2-4.

116. משכך – ראוי ונכון יהיה להביא לבירור קודם את המחלוקות נשוא אותו תיק, אשר בתכרעה בהן ובבירורן יש כדי לייתר מחלוקות שונות הנוגעות לתיק שלפנינו ולטענות התובעים שנטענו במסגרתו.

117. ברע"א 3765/01 הפניקס נ' קפלן (פורסם בנבו) נאמר כך:

“סמכותו של בית המשפט לעכב הליך כאשר מתקיים הליך אחר המעורר שאלות דומות אינה שנויה במחלוקת. זוהי סמכות שבשיקול דעת והיא הופעלה לא אחת תוך שקילת יעילות הדיון, יעילות המערכת השיפוטית, חסכון במשאבי זמן והוצאות, מניעת הכרעות סותרות, נוחות בעלי הדין, הכרעה מהירה, מאזן הנוחות וכיו"ב”.

118. עוד יצוין כי המבחן לעיכוב הליכים אינו זהות מוחלטת בין עילות התביעה בחליכים השונים, כי אם בחינת הסוגיה המהותית והפלוגתאות שעל הפרק. בבש"א (ת"א) 11539/07 חברת געגע אחזקות בע"מ נ' אלכס בירמן נאמר כך:

“אוסף כי שאלת עיכוב הליכים מחמת היות תלוי ועומד הליך אחר, נבחנת עוד טרם הכרעה בסוגיות העובדתיות בשני ההליכים שכן לטעמי די אם קיימת לכאורה זהות העלולה להביא לפסיקה סותרת בין שתי הערכאות יש מקום לעכב ברור אחת מהן על מנת למנוע תוצאה בלתי רצויה זאת ואין מקום להמתין עד להכרעה בפועל כפי שסבור בית הדין האזורי לעבודה. זאת

²² “מפך רגל ועד ראש אין בו מתם, פצע וחבורה ומקה טרף, לא זרו ולא חפשו ולא רככה בשימן” (ישעיהו א, פסוק ו).

ועוד, יש בדבר גם בזבוז משאבים משפטיים מיותרים. ראיתי להפנות בהקשר זה להלכה הפסוקה המורה כי כאשר קיימת עילות משותפות בין שתי תובענות ואפילו לא זהות, יהיה מקום לשקול עיכוב אחת מהן מחמת "הליך תלוי ועומד". בהקשר זה ראה רע"א 9/75 שיך סולימן אל עוקבי נ' מינהל מקרקעי ישראל, פ"ד כט (2) 477, בעמוד 481:

" לענין זהות העילות, אין זה הכרחי, שתהיה חפיפה מוחלטת בין כל הענינים העשויים להידון בשתי התובענות. העיקר הוא, כאמור, שבשתיהן עומדת לדיון אותה סוגיה מהותית".

עוד אפנה לספרו של השופט גורן, "סוגיות בסדר דין אזרחי", מהדורה שביעית עמוד 93, ולפיו אין הכרח בזהות העילות לשם העמדת הליך אחד עד לבירור תהליך האחר, כאשר הטעם לכך הינו מניעת הכבדה מיותרת כמו גם הטרדה של בית המשפט בהליך כפול, וכן מניעת פסיקות סותרות. בהקשר זה יפים דברי בית המשפט בעניין רע"א 9/75 הנ"ל:

אין להכביד על בתי-המשפט בדיון מקביל באותה שאלה מהותית, שאם לא כן, שני בתי-משפט יצטרכו לשמוע בנפרד ראיות דומות וטיעונים דומים, ואף עלולים הם באותו ענין להגיע לתוצאות הפוכות".

119. משכך ברי שנכון יהיה לשמוע את תביעת סוריאנו הראשונה נגד דרוקר, לפני בירור תובענה זו. גם לגופו של עניין - הנתבעים יטענו בהמשך לנטען לעיל עומדות להם החרגות והגנות שונות שנקבעו בחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן "חוק איסור לשון הרע").

הגנות והחרגות לגופם של דברים

120. הנה כי כן, בתום כל עילות הסף, הרי שגם לגופו של עניין אין לתובעים כל עילה נגד הנתבעים - 4 והפרסומים שבוצעו מותרים ולכל הפחות מוגנים במפורש בהוראות הדין.

121. כך למשל קובע חוק איסור לשון הרע בסעיף 13, שורה של פרסומים מותרים, אשר לא ישמשו עילה למשפט פלילי או אזרחי. בין פרסומים אלו נמצאים בין השאר:

(5) פרסום ע"י שופט, חבר של בית דין דתי, בורר, או אדם אחר בעל סמכות שיפוטית או מעין שיפוטית על פי דין, שנעשה תוך כדי דיון בפניהם או בהחלטתם, או פרסום על ידי בעל דין, בא כוחו של בעל דין או עד, שנעשה תוך כדי דיון כאמור;

(7) דין וחשבון נכון והוגן על מה שנאמר או אירע כאמור בפסקאות (5) או (6) בישיבה פומבית, ובלבד שהפרסום לא נאסר לפי סעיף 21;

(10) העתק או תמצית נכונה והוגנת ממרשם המתנהל על פי חיקוק או ממסמך אחר הפתוחים על פי חיקוק לעיון כל דורש;

משכך, פרסום של פסק דין או כתב טענות שפרסומו לא נאסר ולרבות דיווח עליו ועל החלטות שבאו אחריו, או דיווח על שנטען בכתבי טענות, הינו בבחינת פרסום מותר בהתאם להוראות החוק ומכאן שהנתבעים לא עיוולו כלפי התובעים דבר.

122. התובעים מתפלמסים בתביעתם, שכן הם יודעים כי הנתבעים אוחזים בהגנות והיתרים טובים ומבוצרים בהקשר זה – ואף הודו בכך בשיחות עם הח"מ ובכתובות. בצר להם, הם מגייסים את כל כח הטיעון והמליצה כדי להדגים כמה מעוות ופגום, חלף "נכון והוגן" היה הסיקור מצידם של הנתבעים 2-4 כדי לערער את ההגנות המוחלטות הקבועות בדין.

123. לא מכאן יושעו התובעים. ראשית באשר לתחולת הדברים. כפי שכותב המלומד אורי שנהר בספרו "דיני לשון הרע" (1997) בעמ' 199, הרי שהפסיקה אימצה מבחן מרחיב לצורך הגדרת דרכי הפרסום שעליהן תחול ההגנה המוחלטת מכח סעיפים 13(5) ו 13(6). אלה יכולו על דברים שנאמרו בעל פה באולם בית המשפט, אף גם על "כל צעד הננקט בקשר עם ההליך בכל שלב משלביו השונים לרבות כל פניה בכתב ומסמך הנדרש במהלך הרגיל של המשפט והמשמשו כהלכה". (ראו: המ' (ת"א 8652/77 הלר נ' שיאוביץ וערעור שכנגד, פ"מ תשל"ח (א) 384).

124. לפיכך נראה כי ההגנה תחול על כתבי טענות, על תצהירים, על מסמכים המוגשים לבית המשפט וגם על מסמכים המוחלפים בין בעלי הדין טרם הגשתם לבית המשפט. יתר על כן – גם מסירת סיפור המעשה מחוץ לבית המשפט, תזכה בהגנה (ראו ע"פ (ת"א) 546/92 דורון נ' טריינין-גורן, פ"מ תשנ"ד(א) 441 וכן רע"א 1104/07 פואד חיר נ' עוזד גיל (פורסם בנבו 19.8.2009). לעניין זה ראו גם שלומי ויינברג, "מורה דרך לתביעות לשון הרע" (אוצר המשפט), 116-123).

125. כך – דיווחים עצמיים או ראיונות מטעמם של הצדדים אודות גרסאותיהם – גם הן ראויים להגנה, שכן במיוחד במציאות התקשורתית של ימינו הכוללת סיקור נרחב של הליכים משפטיים ודיון בהם בתקשורת ובמדיה המשודרת – הרי שלא פעם נקראים הצדדים להציג את עמדתם בקשר להליך גם שם ולא רק בין כתלי בית המשפט.

126. כפי שאף נקבע בפסיקה – תחולת היתר פרסום זה משתרע על כל שנאמר, נכתב ומוחלף בהליך באופן רחב ומוחלט. גם טענותיהם של התובעים בדבר צירוף מסמכים ונספחים לשם הלבנתם, והכללת טענות בכתבי טענות לשם עטיפתן בהגנות מטעמי זדון – אינן ענייניות, אין להן על מה להיסמך וקבלתן ללא כל בדל הוכחה וכאימרה הנזרקת לרוח, עלולה לסכן את היסודות עליהן נשען ניהול ההליך המשפטי ואת חופש הפעולה הנחוץ לשם ניהול הליך הוגן.

127. באשר להגנות הנוגעות לפרסומים חוזרים ובהם סעיפים 13(7), נקבע כי הפרסום צריך להיות נכון והוגן. כפי שכותב זאת המלומד שנהר בעמ' 205 לספרו, ביחס לנכונות החזרה, "מכל מקום, 'הנכונות' נוגעת למידת ההתאמה שבין הפרסום המקורי לבין הפרסום החוזר ולא למידת ההתאמה שבין הפרסום המקורי למציאות". (לעניין זה ראו גם ע"א 348/85 בן ציון נ' הוצאת מודיעין בע"מ ואח', פ"ד (1) 797, 801).

128. עניין זה שומט את הקרקע תחת התיזה המומצאת והדוקטרינה ההזויה אותם מנסים לקדם התובעים בתביעתם, כאילו מוטלת חובה על הנתבעים לבחון את אמינות, דיוק והתאמת הדברים הנכללים בכתב הגנתו של דרוקר למציאות.

129. באשר למידת ההתאמה בין הפרסום המקורי והחוזר, מציין המלומד שנתר (ראה שם, עמ' 205-206), כי לאחר חקיקת חוק איסור לשון הרע מיתנה הפסיקה אף את הדרישה להתאמה מוחלטת בין הפרסום הראשוני לבין הפרסום החוזר. בעניין בן ציון שהוזכר לעיל נקבע למשל כי פרסום חוזר יחשב לנכון והוגן גם אם לא יהווה חזרה מילולית או מלאה על הפרסום הקודם ודי בכך שהוא יבטא את רוח הדברים (ראה שם בעמ' 802). עוד נקבע שם כי ההגנה המוחלטת תחול גם כאשר קיימת אי התאמה מסוימת בין הפרסומים, כאשר אין היא משנה את תוכן הדברים המשמיצים בפרסום המקורי (לעניין זה ראו גם ע"א (ת"א) 296/76 ברקן נ' תמרי ואח' פ"מ תשל"ז(ב) 247, 258). כן ראו לעניין זה ת"א (ת"א) 29607/07 עו"ד שלמה כהן נ' גלובס פבלישר עיתונות 1983 בע"מ ואח' תק-של 2013(3), 53222 (2013).

130. כמובן שהחזרה מותנית גם בהגינותו של הפרסום ואין בה כדי להוות היתר להוציא דברים מהקשרם, ליתן גרסה חד צדדית לגמרי או להציג את הדברים באופן המוציא אותם מהקשרם. אלא שפרסומי הנתבעים כלל לא מאופיינים באופן כזה, ומביאים לידי ביטוי באופן מלא ועקבי את טענות ופעולות סוריאנו ובומבך. עוד יודגש שוב, כפי שנקבע בפס"ד בן ציון שלעיל, שדרישת החגינות אינה מטילה על המפרסם חובה לבדוק את נכונותו של הפרסום המקורי. ראו לעניין זה גם רע"א 3614/97 עו"ד אבי יצחק נ' חברת החדשות הישראלית, פ"ד נג(1), 26 (1998).

131. ההגנה הקבועה בסעיף 13(10) גם היא רלוונטית לעניינינו ומוחלטת, בהיות העיון שביצע הנתבע 4 בכתבי הטענות היא על פי חוק ולא הוטלו עליו כל מגבלה או סייג. (ראו לעניין זה גם האמור אצל המלומד שנער בעמ' 212).

132. גם הגנות נוספות אותן מפרש החוק מקנות מענה לנתבעים מפני טענות התובעים. ככל שיוכחו עניינים עובדתיים בהליך המתקיים בין דרוקר וסוריאנו התואמים את טענות דרוקר שם, הרי שתתווסף לנתבעים אפשרות להשתמש בהגנת האמת בפרסום.

133. הגנת "אמת הפרסום" הקבועה בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע לפיו: "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש". מכאן שאף יש הצדקה טובה לעכב את החליכים בתיק זה – עד לסיומם של הליכי ההתדיינות בין דרוקר לסוריאנו בתיק התביעה הראשון שהגיש נגדו וכדי ליתר חלק מהמחלוקות ומהטענות הנטענות על ידי התובעים כאן.

134. גם הגנת תום הלב הקבועה בסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, עומדת לנתבעים ביחס לחלופות שונות המוזכרות בה ובין השאר ביחס לסעיפים:

(2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום;

(3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעוניין בו ענין אישי כשר;

(4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות;

(5) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע –

(א) כבעל דין, כבא כוחו של בעל-דין או כעז בישיבה פומבית של דיון כאמור בסעיף 13(5), ובלבד שהפרסום לא נאסר לפי סעיף 21, או

(ב) כאדם שענינו משמש נושא לחקירה, כבא כוחו של אדם של אדם כזה או כעז בישיבה פומבית של ועדת חקירה כאמור בסעיף 13(6)

או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות;

...

(10) הפרסום לא נעשה אלא כדי לגנות או להכחיש לשון הרע שפורסמה קודם לכן;

135. מבלי לפגוע בכלליות הדברים וברוחב יריעת ההגנות, ומבלי לשלול את תחולת סעיף 13 על כלל הפרסומים, יאמרו בקשר לחלק מהן הדברים הבאים:

136. אין ספק כי ביחס לביקורת שהובעה, ככל שהובעה נגד התובעים בפרסומים שלאחר הגשת התביעה – בין אם באתר העין השביעית ובין אם מחוצה לו, היתה זכות מלאה לנתבעים ובראשם לנתבע 3, להביא את הדיווחים ואת הביקורת הזו לידיעת הציבור. בין השאר מכח תפקידם כעוסקים בתקשורת וכאמונים על דיווח עיתונאי בעניינים אלו. לענין זה ולתחולת ההגנה שבסעיף 15(2) במיוחד ראו את שנאמר בדנ"א 2121/12 פלוני נ' אילנה דיין ואח' (פורסם בנבו). ראו לענין זה גם דברים שכותב המלומד שנחר בספרו, שם, בעמ' 286 ועד 293.

137. פרסומים להגנת ענין אישי כשר של הנתבעים גם הם מקימים להם הגנה, מתוך נסיון להגן על מקום עבודתם והמסגרת העיתונאית בהם הם פועלים, על קניינם ועל המוניטין המקצועי שלהם. פרסומים אלו זוכים אף להגנה שבסעיף 15(10) כשהם באים לגנות או להכחיש לשון הרע על הנתבעים מטעמם של התובעים. מדובר על התגוננות מפני התקפה מילולית קודמת ויפה הדבר לדבריו של טאוסיג למשל בראיונות המשותפים עם בומבך.

138. כך גם זכאים הנתבעים ובראשם הנתבע 3, להגנות הבעת הדעה על בומבך כעורך דין וכך זכאים הנתבעים להביע את דעתם על התנהגותו וטענותיו של התובע 1, בקשר לאופן התנהלותו הציבורי והמשפטי.

פרסומים ועוולות כלפי הנתבעים וטענת קיזוז

139. מבלי לפגוע במכלול טענותיו יוסיפו ויטענו הנתבעים כי התובעים עיוולו כלפיהם בפרסומים ובמעשים שונים באופן המקנה להם עילות תביעה וזכות לסעדים נגדה. הנתבעים שומרים על זכותם להגיש תביעה בגין עניינים אלו, אך לעת הזו יסתפקו באמירות הפומביות של התובע 2, בשמו ובשם התובע 1, אשר כך למשל בכל הנוגע לדבריו של עו"ד בומבך בראיון שנערך עימו ועם טאזסיג בתכניתו של אראל סג"ל שהוזכר לעיל וכן בראיון משותף לתכנית "הצינור" של גיא לרר של טאזסיג ובומבך וכן באמירות שאמר בומבך לגורמים שונים, בהם גורמים עיתונאיים, אגב נסיונות "הקידום" של ידיעות עיתונאיות אודות התביעה שהוגשה נגד הנתבעים.

140. עוד ומבלי לפגוע בכלליות העניין עומדת לנתבע עילה כלפי התובעת גם מכח סעיפים שונים לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] ובהם (מבלי לפגוע בכלליות העניין) גם העוולות הקבועות בסעיפים 35 ו 36 (רשלנות) 56 (תרמית), 58 (שקר במפגיע), 63 (הפרת חובות חקוקות) וזאת מעבר לעוולות מכח חוק לשון הרע כלפי הנתבעים בפרסומים שונים, לרבות בשיחות עם עיתונאים ותדרכים מסולפים מטעמם של התובעים.

כך למשל ניתן לראות בהתנהלותם הכללית של התובעים, לכל אורך מרחב הזמן הנוגע לאירועים נשוא ההליכים המשפטיים בין הצדדים, ככזו הפוגעת בשמם הטוב של הנתבעים ובאה להזיק להם בזדון ובדרכי מרמה, שקר וכחש.

141. עוד נתמכת זכותם זו של הנתבעים בהוראות תקנה 52 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, שם נאמר כי: "נתבע רשאי לקזז כל זכות ותביעה שלו כנגד תביעתו של התובע, או להגיש אותן בתביעה שכנגד, בין שהן על נזק ממון ובין אם לאו; כוחם של הקיזוז או התביעה שכנגד ככוח תובענה שכנגד, ובית המשפט יכול ליתן בהם פסק דין סופי הן על התביעה המקורית והן על התביעה שכנגד".

התייחסות פרטנית לסעיפי כתב התביעה המתוקן

142. להלן ומעבר למה שכבר נאמר, אך בלי לגרוע ממנו, תובא התייחסות נקודתית לסעיפי כתב התביעה המתוקן.

143. האמור בסעיפים 1-4 לכתב התביעה אינו מוכחש, אם כי תיאור שלם ומלא יותר של הצדדים מופיע לעיל בפתח כתב הגנה זה.

144. האמור בסעיף 5 לכתב התביעה אינו מוכחש ככל שהדברים נוגעים לעצם הגשת ההליך אך מבלי להסכים לפרשנות או לאופן הצגת הדברים על ידי התובעים.

145. האמור בסעיף 6 לכתב התביעה אינו מוכחש.

146. האמור בסעיף לכתב התביעה 7 – 9 מוכחש מחוסר ידיעה.

147. האמור בסעיף 10 לכתב התביעה מוכחש לחלוטין. לא היה כל שיתוף פעולה בין הנתבעים 2-4 לבין דרוקר, לא קודם להגשת התביעה ולא לאחריה. כך גם מוכחש האמור בסעיפים 11 ועד 13 לכתב התביעה המוכחשים לחלוטין וכפי שהוסבר לעיפה קודם לכן, פרסומי הנתבעים 2-4 הם תוצר עיתונאי עצמאי של סיקור מטעמים.

148. האמור בסעיף 14 לכתב התביעה לעניין עצם הפרסום ומועדו אינו מוכחש. הנתבעים מסתייגים מן המונח "רק ימים ספורים בלבד לאחר הגשת כתב ההגנה של דרוקר" בשים לב שהנתבעים פעלו לקדם את פרסום דבר תביעתם נגד דרוקר והצליחו בכך עוד ביום הגשתה כמתואר לעיל וכן נוכח יצירת הקשר פסול כביכול בין מועד הגשת כתב טענות לבין הדיווח עליו. אחד מעקרונות העיתונות הוא דיווח מהיר ככל שניתן (מבלי לפגוע בצורך בבדיקות ובדיוקים), של מידע הראוי לפרסום לציבור.

149. האמור בסעיפים 15 ועד 34 לכתב התביעה, מוכחש מלבד עצם ביצוע הפרסום ועצם קבלת מכתביו ופניותיו של סוריאנו באמצעות בומבך ורונו, על האמור בהם. מהלך הדברים כפי שאירע לאשורו, תואר לעיל בהרחבה.

150. האמור בסעיפים 35 ועד 64 מוכחש מלבד עצם ביצוע הפרסומים ועצם קבלת פניותיו ומכתביו של סוריאנו באמצעות בומבך ורונו, על האמור בהם. מהלך הדברים כפי שאירע לאשורו, תואר בהרחבה לעיל. כן מוכחשות לחלוטין מלוא הטענות בסעיפים אלו המייחסות לנתבעים 2-4 ולדרוקר פעולה משותפת פסולה, קנוניה, נסיונות הלבנה מסוגים שונים של מידעים שונים ושאר טענות שבינן לבין המציאות אין בדל קשר.

151. האמור בסעיפים 56 ועד 90 לרבות הטענות המשפטיים הנכללים שם מוכחש בחיות מצב הדברים המשפטי והעובדתי שונה מהאופן שתואר בכתב התביעה. הנתבעים 2-4 פעלו כדין, ביצעו את המוטל עליהם מבחינה מקצועית כפי שתואר בהרחבה לעיל ולא נפל כל פגם במעשיהם או בפרסומיהם השונים.

152. גם האמור בסעיפים 90 ועד 133 לכתב התביעה מוכחש מלבד עצם ביצוע הפרסומים וקיום התכתובות בין הצדדים. מהלך הדברים כפי שאירע בפועל תואר לעיל בהרחבה.

153. האמור בפרק הסעדים של התביעה (סעיפים 134 ועד 143) מוכחש ונדחה גם הוא על ידי הנתבעים 2-4, וזאת מלבד בקשר לסמכותו של בית המשפט הנכבד. מבלי לפגוע בכלליות העניין, יטענו הנתבעים 2-4 כי אין לקבל את הטענה כי הנתבעים זכאים לפיצוי כלשהו ממי מהם, כי אופן דרישת הפיצוי אינו עומד במבחני הדין, כי סכומי הפיצוי המוכחשים הנדרשים גבוהים מהסכומים הנפסקים ו/או שיש לפסוק גם במקרה שיתקבלו טענות התובעים, כי בפרסומים לא היתה כל כוונת זדון או כוונה פסולה אחרת והם בוצעו מתוך גישה מקצועית ואחראית ובתום לב, כי לתובעים לא נגרם כל נזק ו/או פגיעה מוניטיבית או אחרת כתוצאה מהפרסומים האמורים ובכלל,

כי אין מקום לחייבם בשום סעד הנדרש על ידי התובעים וזאת לרבות פרסום מתקן, הכחשה או בכל אופן אחר ואין לחייבם בהוצאות כלשהם. כן אין ליתן כל צו עשה להסרת הפרסומים או חלק מהם.

סיכום

154. מהעולה לעיל יתבקש בית המשפט הנכבד להורות על דחיית ו/או מחיקת תביעתם של התובעים על הסף ומהנימוקים שצוינו לעיל. לחילופין מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על עיכוב הדיון עד לגמר בירור התביעה הראשונה בין דרוקר לסוריאנו.

155. עוד מתבקש בית המשפט הנכבד, ככל שלא יסלק את התביעה על הסף – להורות על דחייתה לגופה ולחייב את התובעים בהוצאות משפט ריאליות ואף עונשיות בשים לב לפועלם המתמשך בהגשת תביעות השתקה, בשימוש לרעה בהליכי משפט, בהפגנת בריונות משפטית וציבורית כלפי עיתונאים וכלי תקשורת ועוד. כן יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את התובעים בשכ"ט עו"ד הנתבעים לרבות מע"מ כחוק ובצירוף הצמדה וריבית כדין מיום פסיקת כל רכיבי ההוצאות שהתבקשו לעיל ועד ליום התשלום בפועל.

156. כן יתבקש בית המשפט לשקול בנסיבות העניין הוצאת צו חוסם נגד התובע 1, מלהגיש תביעות נוספות נגד כלי תקשורת ועיתונאים שונים העוסקים בסיקור עניינים משפטיים להם הוא צד ואין לגביהם מגבלות איסור פרסום – גם זאת בשל התנהגותו המתמשכת בהקשר זה. טיעונים מורחבים לעניין זה יוגשו על ידי הנתבעים, לאתר שיוכחו דפוסי התנהגותו החוזרים והפסולים של התובע 1.

אלעד מן, עורך דין
ישראל (מ.ר. 34720)
אנגליה ווילס (מ.ר. 424294)
ELAD MAN, ADVOCATE & SOLICITOR
ISRAEL (I.N. 34720)
ENGLAND & WALES (Ref. No. 424294)
אלעד מן, עורך דין
ב"כ הנתבעים 2-4